

Brussel, 13 september 2018
(OR. en)

12137/18

PUBLIC 57
INF 166

NOTA

Betreft: MAANDELIJKS OVERZICHT VAN DE HANDELINGEN VAN DE RAAD -
MEI 2018

Dit document bevat een lijst van de handelingen¹ die de Raad in mei 2018 heeft vastgesteld²³.

Dit overzicht bevat de volgende informatie over de vaststelling van wetgevingshandelingen:

- de datum van vaststelling,
- de Raadszitting,
- het nummer van het vastgestelde document,
- de verwijzing naar het Publicatieblad,
- de stemregels, de stemuitslag en, in voorkomend geval, de stemverklaringen en de verklaringen in de Raadsnotulen.

¹ Gemakshalve worden ook de "korte titels" zoals opgenomen in de agenda's van de Raad vermeld (in *cursief*).

² Met uitzondering van bepaalde handelingen met een beperkte reikwijdte, zoals procedure-besluiten, benoemingen, besluiten van organen die zijn opgericht bij internationale overeenkomsten, specifieke begrotingsbesluiten, enz.

³ Bij wetgevingshandelingen die zijn vastgesteld volgens de gewone wetgevingsprocedure, kan de datum van de Raadszitting waarin de wetgevingshandeling is vastgesteld, afwijken van de werkelijke datum van de handeling. Dit komt doordat wetgevingshandelingen in de gewone wetgevingsprocedure pas geacht worden te zijn vastgesteld nadat de voorzitter van de Raad, de voorzitter van het Europees Parlement en de secretarissen-generaal van de twee instellingen deze hebben ondertekend.

Dit document bevat tevens informatie over de vaststelling van niet-wetgevingshandelingen die de Raad openbaar wil maken.

Dit document staat ook op de website van de Raad:

[Maandelijks overzicht van de besluiten van de Raad \(handelingen\) - Consilium](#)

De in het overzicht genoemde documenten zijn beschikbaar via het openbaar register van Raadsdocumenten: [Documenten en publicaties - Consilium](#)

Er zij op gewezen dat dit document slechts ter informatie dient: alleen de notulen van de Raad zijn authentiek. Deze staan op de website van de Raad: [Notulen van de Raad - Consilium](#)

INFORMATIE OVER DE HANDELINGEN DIE DE RAAD IN MEI 2018 HEEFT VASTGESTELD

Schriftelijke procedures voltooid op 7 mei 2018

NIET-WETGEVINGSHANDELINGEN

HANDELING	DOCUMENT / VERKLARINGEN
Uitvoeringsbesluit (GBVB) 2018/694 van de Raad van 7 mei 2018 tot uitvoering van Besluit 2014/932/GBVB betreffende beperkende maatregelen in verband met de situatie in Jemen PB L 117 van 8.5.2018, blz. 17	8522/18
Uitvoeringsverordening (EU) 2018/689 van de Raad van 7 mei 2018 tot uitvoering van artikel 15, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1352/2014 betreffende beperkende maatregelen in verband met de situatie in Jemen PB L 117 van 8.5.2018, blz. 1	8525/18

Schriftelijke procedures voltooid op 8 mei 2018

NIET-WETGEVINGSHANDELINGEN

HANDELING	DOCUMENT / VERKLARINGEN
Uitvoeringsbesluit (GBVB) 2018/699 van de Raad van 8 mei 2018 tot uitvoering van Besluit 2013/798/GBVB betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van de Centraal-Afrikaanse Republiek PB L 117I van 8.5.2018, blz. 3	8584/18
Uitvoeringsverordening (EU) 2018/698 van de Raad van 8 mei 2018 tot uitvoering van artikel 17, lid 3, van Verordening (EU) nr. 224/2014 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van de Centraal-Afrikaanse Republiek PB L 117I van 8.5.2018, blz. 1	8585/18

3615e zitting van de Raad van de Europese Unie (Algemene Zaken), gehouden te Brussel op 14 mei 2018

WETGEVINGSHANDELINGEN			
HANDELING	DOCUMENT	STEMREGEL	STEMMEN
<i>Standpunt van de Raad betreffende het ontwerp van gewijzigde begroting nr. 1/2018</i> Standpunt van de Raad inzake het ontwerp van gewijzigde begroting nr. 1 bij de algemene begroting 2018 bij het voorstel betreffende de beschikbaarstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie voor steun aan Griekenland, Spanje, Frankrijk en Portugal	8107/18	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Onthouding: UK
<i>Herziening vierde antiwitwasrichtlijn</i> Richtlijn (EU) 2018/843 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van Richtlijn (EU) 2015/849 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, en tot wijziging van de Richtlijnen 2009/138/EG en 2013/36/EU (Voor de EER relevante tekst) PB L 156 van 19.6.2018, blz. 43	72/17	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor

Verklaring van de Commissie

De Commissie betreurt dat de herziene richtlijn niet voor dezelfde mate van transparantie zorgt ten aanzien van uiteindelijk begunstigden van trusts met winst oogmerk als ten aanzien van bedrijven en andere juridische entiteiten.

De Commissie benadrukt dat het, in het licht van de algemene beginselen van het Unierecht en van de motiveringsplicht, van het grootste belang is dat de EU-wetgeving een toereikende, specifieke, adequate en juridisch deugdelijke motivering bevat als het gaat om de toegang tot de in de centrale registers opgenomen informatie van uiteindelijk begunstigden. De redenering van degene die de handeling heeft vastgesteld, moet in de motivering duidelijk en ondubbelzinnig tot uitdrukking komen, zodat de belanghebbenden de rechtvaardigheidsgronden van de genomen maatregel kunnen kennen en de bevoegde gerechtshoven toezicht kunnen uitoefenen. De Commissie is van mening dat het verlenen van publieke toegang tot informatie over de uiteindelijk begunstigden van vennootschappen gerechtvaardigd is in het licht van de algemene behoefte aan transparantie inzake het bedrijfsleven met het oog op de bescherming van de belangen van derden en dat dit aspect van de richtlijn wordt beheerst door artikel 50 VWEU. Zij betreurt dat het Parlement en de Raad van oordeel zijn dat dit aspect alleen als een positief neveneffect dient te worden beschouwd en geen verwijzing naar artikel 50 als aanvullende rechtsgrondslag vereist.

Aangezien de keuze voor artikel 114 VWEU als enige rechtsgrondslag in dit geval geen juridische gevolgen heeft, kan de Commissie de definitieve tekst van de richtlijn echter aanvaarden.

Verklaring van de Commissie

De Commissie benadrukt dat uiteindelijk begunstigden moeten worden geïdentificeerd en gecontroleerd, in aanmerking nemend dat de in de richtlijn bepaalde specifieke drempel voor het aandelen- of eigendomsbelang louter indicatief is en slechts een van de meerdere bewijsfactoren is waarmee rekening moet worden gehouden. Gezien het inherente risico van niet-financiële entiteiten die geen economische activiteit uitoefenen, zouden meldingsplichtige entiteiten een lagere drempel moeten hanteren voor het bepalen van hun uiteindelijk begunstigden. Dit zou met name het geval moeten zijn voor passieve niet-financiële entiteiten die een subgroep vormen van alle meldingsplichtige entiteiten als gedefinieerd in de richtlijn betreffende administratieve samenwerking en als bedoeld in de door de OESO ontwikkelde mondiale standaard voor de automatische uitwisseling van inlichtingen.

Verklaring van Oostenrijk

Oostenrijk is ernstig bezorgd over het feit dat de huidige tekst niet leidt tot meer transparantie met betrekking tot de uiteindelijk begunstigde, die nodig is om te voorkomen dat misbruik wordt gemaakt van trusts voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme. Het is duidelijk nodig om met betrekking tot trusts verplichte centrale en openbare registers van uiteindelijk begunstigden aan te leggen in de lidstaat onder het recht waarvan de betrokken trusts vallen (artikel 31 van Richtlijn 2015/849). Helaas wordt het gebrek aan transparantie over de uiteindelijk begunstigden van trusts in de huidige tekst nog vergroot aangezien deze voorziet in de anonimiteit van uiteindelijk begunstigden van bepaalde soorten trusts. Oostenrijk vraagt daarom deze duidelijke tekortkoming van het toekomstige EU AML/CFT-kader te verhelpen.

Verklaring van Nederland

Nederland steunt de richtlijn tot wijziging van Richtlijn (EU) 2015/849 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, maar is bezorgd over de omzettingstermijn van 20 maanden waarover de lidstaten beschikken om een register aan te leggen met de informatie over de uiteindelijk begunstigden van trusts en soortgelijke juridische constructies. Het is belangrijk dat de wijzigingen in de afzonderlijke lidstaten snel worden omgezet en uitgevoerd. In lidstaten als Nederland echter – waar trusts en soortgelijke juridische constructies niet onder het nationale recht vallen en er nog geen registratieplicht voor trusts bestaat – lijkt het bijzonder ambitieus om binnen 20 maanden na de inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn over operationele registers met informatie over de uiteindelijk begunstigden te beschikken.

<i>LULUCF-verordening</i> Verordening (EU) 2018/841 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 inzake de opname van broeikasgasemissies en -verwijderingen door landgebruik, verandering in landgebruik en bosbouw in het klimaat- en energiekader 2030, en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 525/2013 en Besluit nr. 529/2013/EU (Voor de EER relevante tekst) PB L 156 van 19.6.2018, blz. 1	68/17	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Tegen: PL Onthouding: LV
--	-------	-----------------------------	--

Verklaring van Letland en Litouwen

Letland en Litouwen hebben waardering voor de inspanningen van het Estse voorzitterschap om de sector landgebruik, verandering in landgebruik en bosbouw (LULUCF) in het beleidskader inzake klimaatverandering voor na 2020 te integreren.

Met de kennisneming van de definitieve compromistekst hebben beide landen echter problemen met de boekhoudkundige verplichtingen voor wetlands vanaf 2026.

Erkend moet worden hoe belangrijk wetlands zijn als effectieve ecosystemen voor koolstofopslag.

Door de geografische omstandigheden zijn in Noord-Europa en in sommige West-Europese landen aanzienlijk meer wetlands dan het EU-gemiddelde.

Daardoor spelen de wetlands een nog belangrijkere rol bij het bepalen van klimaatdoelstellingen (en de inachtneming van de regel voor geen debet) alsmede voor een effectief en duurzaam bronnenbeheer.

Krachtens het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering (UNFCCC) worden landen aangemoedigd om zich voor de rapportage over hun emissies en verwijderingen uit beheerde wetlands te laten leiden door de recente technische leidraad van het supplement uit 2013 bij de IPCC-richtsnoeren van 2006 voor nationale broeikasgasinventarissen over wetlands. De vooruitgang bij het implementeren van dat supplement uit 2013 van de richtsnoeren voor wetlands varieert van lidstaat tot lidstaat.

De mate van de vooruitgang van de landen bij de implementatie van het wetlandssupplement uit 2013 neemt toe wanneer de boekhouding voor wetlands verplicht wordt gesteld, omdat dan het al dan niet bereiken van de streefcijfers en de financiële implicaties kunnen worden vergeleken.

Om te zorgen voor een deugdelijk en transparant boekhoudsysteem zouden alle lidstaten voordat verplichte boekhouding wordt toegepast, dezelfde richtsnoeren voor wetlands moeten volgen.

Daarnaast moeten de lidstaten serieuze inspanningen doen en voldoende tijd krijgen om:

nauwkeurige nationale gegevens over het beheer van wetlands te verkrijgen en onzekerheden weg te nemen. Op dit punt moet nog veel werk worden verzet; en

nationale factoren voor regio's (gematigde zone) te verkrijgen, vooral omdat de nationale factoren in het supplement uit 2013 van de richtsnoeren voor wetlands grote onzekerheden bevatten. De lidstaten dienen hiervoor passende wetenschappelijke en methodologische ondersteuning op EU-niveau te ontvangen.

Gezien het voorafgaande doen wij een klemmend beroep op de Europese Commissie om bij de komende herzieningen van deze verordening rekening te houden met het mogelijke gebrek aan nauwkeurige gegevens en nationale emissiefactoren voor het ramen van de emissies en verwijderingen in het kader van het beheer van wetlands, en om de lidstaten voldoende tijd te geven om hierin verbetering te brengen.

Verklaring van Polen

Polen uit zijn diepe teleurstelling over de vastgestelde versie van de Verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake de opname van broeikasgasemissies en -verwijderingen door landgebruik, verandering in landgebruik en bosbouw in het klimaat- en energiekader 2030, en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 525/2013 en Besluit nr. 529/2013/EU. Het feit dat boscossystemen de voornaamste koolstofput in Europa vormen, komt niet voldoende tot uiting in de voorgestelde wetgeving. Het bossenreferentieniveau voor beheerde bosgrond bepalen op basis van een korte tijdsspanne tussen 2000 en 2009 is een willekeurige beslissing die voor sommige landen goed uitpakt, maar voor andere niet omdat die tijdsspanne niet voldoende representatief is voor het bosbeheer in die landen. Bovendien is er een verkeerd beeld ontstaan van de bosbouw in de lidstaten, omdat het boekhoudsysteem op zo een kunstmatig referentieniveau is gebaseerd en omdat voor de verdeelsleutel van het compensatiemechanisme de bosoppervlakteparameter als uitgangspunt dient, hoewel dit in de bosbouw slechts een van de vele parameters is. Ondanks het feit dat biomassavoorraden in de bossen als gevolg van reële nettoverwijderingen juist zullen toenemen, kan deze wijze van boekhouden leiden tot debetposten.

Als de langetermijnklimaatvoordelen van boscossystemen onvoldoende worden onderkend en als emissies worden geboekt, ook al is de hoeveelheid geoogst hout veel lager dan de jaarlijkse aanwas, dan zullen de beoogde investeringen in de bosbouw- en houtsector zeer bescheiden blijven. Dat maakt de rol van bossen en hout in de toekomstige groene economie in de EU twijfelachtig. De EU zou het gebruik van de bosrijdommen in de EU moeten aanmoedigen, omdat het niet alleen een milieuvriendelijke oplossing is, maar ook bijdraagt aan een grotere rol van bossen in de bio-economie en een duurzame ontwikkeling van de regio. Het beperken van de houtkap in de EU zal onvermijdelijk leiden tot een toename van de invoer van houtmaterialen van buiten de EU.

Daarnaast maakt Polen zich ook grote zorgen over de huidige structuur van het boekhoudkader met betrekking tot het compensatiemechanisme voor beheerde bosgrond (artikel 11, lid 1), omdat lidstaten daardoor geen gebruik meer zullen kunnen maken van het flexibiliteitsmechanisme tussen de LULUCF-sector en die van de verdeling van de inspanningen (ESR), onverminderd artikel 7 en de grenswaarden overeenkomstig bijlage III van de ESR-verordening. Het gebruik van eenheden uit het compensatiemechanisme houdt in dat wordt afgezien van de toepassing van artikel 7 ESR.

Volgens Polen is dit tegenstrijdig met de oorspronkelijke intentie om bij de uitvoering van het EU-klimaatbeleid de rol van de bosbouwsector te versterken, aangezien een gegrond risico bestaat dat de bovengenoemde voorwaarden voor het gebruik van het compensatiemechanisme voor beheerde bosgrond zo zijn gesteld om het gebruik van individuele grenswaarden in de ESR – LULUCF-flexibiliteit te verkleinen, waardoor een nieuwe factor zou ontstaan die het reductiestreefcijfer verhoogt. Het voorafgaande, gevoegd bij de voorwaarde dat er op EU-niveau een regel voor geen debet tot stand wordt gebracht, baart grote zorgen, want de vervulling van deze voorwaarde ligt grotendeels buiten de macht van de afzonderlijke lidstaten, en dat mag naar het oordeel van Polen niet de bedoeling zijn.

Verklaring van Portugal

Portugal aanvaardt het tussen de Raad van Europese Unie en het Europees Parlement bereikte akkoord. Wij zouden echter willen benadrukken dat er nog enkele punten van zorg blijven bestaan omtrent de aanpak voor deze sector.

Zoals we van begin af aan in dit debat hebben onderstreept, moet de LULUCF-sector volledig in het klimaatbeleid worden geïntegreerd, en wel zo dat er aan reële emissiereducties wordt gewerkt en daarvoor stimulansen worden aangereikt, en dat koolstofvastlegging wordt bevorderd.

De LULUCF-sector is cruciaal voor het teweegbrengen van koolstofneutraliteit conform de Overeenkomst van Parijs, alsmede voor Portugals eigen doelstelling om in 2050 koolstofneutraal te zijn.

Daarnaast hebben wij van begin af aan de aandacht gevestigd op de vele kansen en manieren om verbetering te brengen in een systeem dat binnen het specifieke kader van het Protocol van Kyoto is ontwikkeld, en waarvan al duidelijk is geworden dat het nodeloos complex is en slechts zeer beperkt reële maatregelen bevordert.

Het eindresultaat is meer ambiguïteit, met name bij de berekening van de referentieniveaus voor bossen. Het gaat ook verder dan het internationale richtsnoer over de afzonderlijke boekhoudkundige behandeling van dood hout.

Deze twee aspecten maken de verordening complex en daardoor moeilijk uitleg- en uitvoerbaar.

Portugal wijst er voorts op dat de verplichte boekhouding van wetlands een aanzienlijke inspanning zal vergen van een aantal lidstaten waarvoor wetlands een verwaarloosbare emissiebron zijn.

Naar onze mening kan dit model na 2030 aanzienlijk worden verbeterd, wanneer kan worden voortgebouwd op de ervaringen met de uitvoering ervan en op andere goede benaderingen die thans in het kader van de Overeenkomst van Parijs door andere landen worden gevolgd.

<i>Verordening verdeling inspanningen (ESR)</i> Verordening (EU) 2018/842 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 betreffende bindende jaarlijkse broeikasgasemissiereducties door de lidstaten van 2021 tot en met 2030 teneinde bij te dragen aan klimaatmaatregelen om aan de toezeggingen uit hoofde van de Overeenkomst van Parijs te voldoen, en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 525/2013 (Voor de EER relevante tekst) PB L 156 van 19.6.2018, blz. 26	3/18	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Tegen: LT, MT Onthouding: LV, PL
Verklaring van Litouwen Litouwen blijft volledig achter de overeenkomst van Parijs en de gemeenschappelijke verantwoordelijkheden op klimaatgebied van de EU staan. Litouwen zal bijdragen aan de uitvoering van de toezeggingen van de EU, en stemt in met zijn nationaal streefcijfer inzake broeikasgasreductie tegen 2030, zoals voorgesteld in de Verordening inzake de verdeling van de inspanningen. De niet-ETS-sectoren van Litouwen zijn goed voor 66 % van de totale broeikasgasemissies, waarbij vervoer en landbouw het grootste aandeel in de emissies hebben, respectievelijk 38 % en 35 %. Van alle EU-lidstaten heeft Litouwen in 2015 een van de laagste broeikasgasemissies per capita en de hoogste reductie van broeikasgasemissies (58,2 %) ten opzichte van 1990¹. Voor Litouwen is beperking van de uitstoot van broeikasgassen een proces van lange adem en een taak waarvoor adequate voorbereiding en middelen nodig zijn. De definitieve compromistekst van de Verordening inzake de verdeling van de inspanningen bevat een aantal elementen die aanvaardbaar zijn voor Litouwen. Het vervroegen van de aanvangsdatum voor de lineaire reductie van de uitstoot van broeikasgassen naar medio 2019 noopt Litouwen echter tot strengere verplichtingen dan het bereid is te accepteren. De vroegere datum zal Litouwen extra mitigatieverplichtingen opleggen, die negatief zullen uitpakken voor het zo kostenefficiënt mogelijk realiseren van het streefcijfer voor 2030. Van prioritair belang is te investeren in maatregelen ter beperking van klimaatverandering en niet de schaarse middelen te besteden aan het kopen van jaarlijkse emissieruimte. Daarom zien wij geen reden om reeds bij het begin van de volgende periode een zeer krap jaarbudget voor emissieruimten te hebben. Litouwen heeft bovenvermelde zorgpunten gedurende de gehele onderhandelingen ter sprake gebracht, maar in de compromistekst is er geen rekening mee gehouden. Bijgevolg kan Litouwen de definitieve compromistekst niet steunen. ¹ Sustainable development in the European Union MONITORING REPORT ON PROGRESS TOWARDS THE SDGS IN AN EU CONTEXT, Eurostat, 2017 Edition, blz. 263 http://ec.europa.eu/eurostat/documents/3217494/8461633/KS-04-17-780-EN-N.pdf/f7694981-6190-46fb-99d6-d092ce04083f			

Verklaring van Malta

Malta bevestigt zijn toezegging er alles aan te doen om klimaatkwesties aan te pakken en bij te dragen tot de doelstellingen van de overeenkomst van Parijs en het streven van de EU om in de EU als geheel de broeikasgasuitstoot in sectoren die niet onder het toepassingsgebied van het emissiehandelssysteem van de EU vallen, in 2030 met 30 % gereduceerd te hebben ten opzichte van 2005.

Malta waardeert het dat door het opnemen van Malta in bijlage IV bij de Verordening inzake de verdeling van de inspanningen recht is gedaan aan de specifieke beperkingen die voor Malta het vergaand reduceren van broeikasgasemissies uit niet-ETS-sectoren van 2013 tot en met 2030 bemoeilijken. Malta is evenwel van mening dat het niveau van de voorziene aanpassing onvoldoende rekening houdt met de realiteit waar Malta in de periode na 2020 mee te maken krijgt, aangezien het:

- de lidstaat is met de laagste broeikasgasemissies per capita in de hele EU in de niet-ETS-sectoren;
- een niet-koolstofintensieve economische structuur heeft.

De inspanning die krachtens deze verordening van Malta wordt verwacht, wordt als disproportioneel beschouwd, ook omdat Malta in absolute termen en per hoofd van de bevolking de laagste uitstoot heeft.

Malta heeft deze zorgpunten tijdens het onderhandelingsproces voortdurend ter sprake gebracht. Gelet ook op zijn eerder gehuldigde standpunt, kan Malta dus niet instemmen met de vaststelling van deze verordening, omdat die nog steeds voorziet in een zeer moeilijk traject voor Malta 2030.

<i>Besluit milieurapportage</i> Besluit (EU) 2018/853 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1257/2013 en Richtlijnen 94/63/EG en 2009/31/EG van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijnen 86/278/EEG en 87/217/EEG van de Raad wat betreft procedureregels inzake rapportage op milieugebied en tot intrekking van Richtlijn 91/692/EEG van de Raad PB L 150 van 14.6.2018, blz. 155	67/17	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor
Verklaring van de Tsjechische Republiek, Litouwen, België en Hongarije De Tsjechische Republiek, Litouwen, België en Hongarije plaatsen een kanttekening bij de procedure die met betrekking tot artikel 4 van het besluit betreffende de verordening inzake scheepsrecycling is toegepast. De voorgestelde wijziging van de rapportageverplichtingen vormt een uitbreiding van de rapportageverplichtingen van de lidstaten en gaat verder dan de wijzigingen die als gevolg van de intrekking van Richtlijn 91/692/EEG noodzakelijk zijn. Dit amendement is derhalve geen technische wijziging, maar een inhoudelijke. Krachtens artikel 25 van de verordening inzake scheepsrecycling is een comité opgericht om de Commissie bij te staan. Het comité werd echter niet in kennis gesteld van het voorstel, noch geraadpleegd over de voorgestelde wijziging. Wij betreuren het dat de Commissie de aangewezen deskundigen niet over deze kwestie heeft geraadpleegd en hopen dat dergelijke technische kwesties in de toekomst naar de relevante comités zullen worden verwezen.			

<i>Richtlijn energieprestatie van gebouwen</i> Richtlijn (EU) 2018/844 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van Richtlijn 2010/31/EU betreffende de energieprestatie van gebouwen en Richtlijn 2012/27/EU betreffende energie-efficiëntie (Voor de EER relevante tekst) PB L 156 van 19.6.2018, blz. 75	4/18	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Tegen: SK Onthouding: HR, UK
Verklaring van Zweden Gebouwen spelen een steeds belangrijkere rol in het energiesysteem en Zweden heeft over het algemeen zijn steun uitgesproken voor een herziene richtlijn betreffende de energieprestatie van gebouwen, teneinde gebouwen in het energiesysteem te integreren volgens marktgebaseerde voorwaarden. Volgens ons moeten elektrische voertuigen een veilige investering zijn en moeten obstakels voor het gebruik van elektrische voertuigen worden weggenomen, bijvoorbeeld door een uitbreiding van de oplaadinfrastructuur. Het compromis met het Europees Parlement in artikel 8, lid 2 bis, dat voorschrijft dat uiterlijk op 1 januari 2025 een minimumaantal oplaadpunten wordt geïnstalleerd, dreigt echter bijzonder duur te worden, zonder dat duidelijk is hoe dat voorschrift bijdraagt tot de vastgelegde doelstellingen of andere voordelen met zich meebrengt. Zweden neemt er nota van dat de werkingssfeer van de bepaling aanzienlijk is verruimd, niet alleen tot nieuwe en niet voor bewoning bestemde gebouwen die een ingrijpende renovatie ondergaan met meer dan 20 parkeerplaatsen, maar tot alle niet voor bewoning bestemde gebouwen die ingrijpend worden gerenoveerd. Zweden betreurt ten eerste dat deze bepaling is opgenomen zonder een effectbeoordeling van de kosten en baten.			
Verklaring van Duitsland <u>Betreft: artikel 10, lid 6 bis nieuw:</u> Het bepaalt in het nieuwe artikel 10, lid 6 bis, legt geen verplichtingen op om databanken voor energieprestatiecertificaten aan te leggen. Dat betekent dat databanken vrijwillig zijn. Dat wordt bevestigd in overweging 34. <u>Betreft: Bijlage I, punt 2</u> Wat betreft de energie die wordt geleverd via de energiedrager (elders opgewekte energie), kunnen de lidstaten bij het berekenen van de primaire-energiefactoren zodanig rekening houden met hernieuwbare bronnen dat het aandeel hernieuwbare energie in het volledige nationale netwerk (de energiemix) als uitgangspunt dient. Wat betreft de ter plaatse of in de nabijheid opgewekte en gebruikte energie, kunnen de lidstaten hernieuwbare energiebronnen bij het berekenen van de primaire-energiefactoren voor de energiedragers afzonderlijk beoordelen.			

Verklaring van Luxemburg

Luxemburg is ingenomen met het akkoord over de richtlijn energieprestatie van gebouwen. Niettemin is Luxemburg van oordeel dat de installatie van oplaadpunten voor elektrische auto's een noodzakelijke voorwaarde is voor de ontwikkeling van deze sector. Daarom betreurt Luxemburg het algemene gebrek aan ambitie in de definitieve tekst van de richtlijn in verband met oplaadpunten voor elektrische auto's in bestaande en nieuwe overheidsgebouwen en particuliere gebouwen.

Verklaring van Kroatië

De Republiek Kroatië steunt over het algemeen de doelstellingen van de herziene richtlijn energieprestatie van gebouwen, het perspectief van koolstofvrij gemaakte gebouwen tegen 2050, en de verbreding van het gebruik van slimme technologieën in het gebouwenbestand van de EU, naast de integratie van technologische ontwikkeling en de steun voor het propageren van elektromobiliteit.

Wij kunnen echter niet instemmen met het bepaalde in artikel 14, lid 4, en artikel 15, lid 4, in verband met de installatie uiterlijk in 2025 van systemen voor gebouwautomatisering en -controle voor niet voor bewoning bestemde gebouwen. Wij zijn er stellig van overtuigd dat dit moet worden beperkt tot nieuwe niet voor bewoning bestemde gebouwen en tot niet voor bewoning bestemde gebouwen die een ingrijpende renovatie ondergaan met verwarmingssystemen of met gecombineerde ruimteverwarmings- en ventilatiesystemen met een nominaal vermogen van meer dan 290 kW, dan wel met airconditioningsystemen of gecombineerde airconditioning- en ventilatiesystemen met een nominaal vermogen van meer dan 290 kW, waar dat technisch en economisch haalbaar is.

Kroatië betreurt ten eerste dat bovengenoemde bepalingen zijn opgenomen zonder dat rekening is gehouden met het optimale ambitieniveau, de toestand van de economie en de verschillende niveaus van technologische ontwikkeling in de lidstaten. Daarom zal Kroatië zich van stemming onthouden bij de vaststelling van de herziene richtlijn betreffende de energieprestatie van gebouwen.

NIET-WETGEVINGSHANDELINGEN	
HANDELING	DOCUMENT / VERKLARINGEN
<i>Besluit betreffende de beschikbaarstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds van de EU voor Griekenland, Spanje, Frankrijk en Portugal</i> Besluit (EU) 2018/846 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 betreffende de beschikbaarstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie voor bijstand aan het Griekenland, Spanje, Frankrijk en Portugal PB L 144 van 8.6.2018, blz. 3	6496/18
<i>Beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EGF/2017/010 BE/Caterpillar)</i> Besluit (EU) 2016/847 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 betreffende de beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (aanvraag van België — EGF/2017/010 BE/Caterpillar) PB L 144 van 8.6.2018, blz. 5	7858/18
<i>Beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EGF/2018/000 TA 2018)</i> Besluit (EU) 2018/845 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 betreffende de beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EGF/2018/000 TA 2018 — Technische bijstand op initiatief van de Commissie) PB L 144 van 8.6.2018, blz. 1	7826/18
<i>Conclusies over "Programmering van plattelandsontwikkeling: minder complexiteit nodig en meer aandacht voor resultaten" (SV nr. 16/2017 van de Rekenkamer)</i> Conclusies van de Raad over speciaal verslag nr. 16/2017 van de Europese Rekenkamer getiteld: "Programmering van plattelandsontwikkeling: minder complexiteit nodig en meer aandacht voor resultaten"	8755/18
<i>Conclusies over "Vergroening: een complexere inkomenssteunregeling, die vanuit milieuoogpunt nog niet doeltreffend is" (SV nr. 21/2017 van de Rekenkamer)</i> Conclusies van de Raad over speciaal verslag nr. 21/2017 van de Europese Rekenkamer getiteld: "Vergroening: een complexere inkomenssteunregeling, die vanuit milieuoogpunt nog niet doeltreffend is"	8756/18

<i>Aanbeveling Schengenevaluatie - Estland - beheer van de landbuitengrens</i> Uitvoeringsbesluit van de Raad met een aanbeveling voor het verhelpen van de tekortkomingen die zijn geconstateerd bij de in 2016 verrichte evaluatie van de wijze waarop Estland het Schengenacquis op het gebied van het beheer van de landbuitengrens toepast	8790/18
<i>Aanbeveling Schengenevaluatie - Portugal - beheer van de buitengrens</i> Uitvoeringsbesluit van de Raad met een aanbeveling voor het verhelpen van de tekortkomingen die zijn geconstateerd bij de in 2017 verrichte evaluatie van de wijze waarop Portugal het Schengenacquis op het gebied van het beheer van de buitengrenzen toepast	8791/18
<i>Aanbeveling Schengenevaluatie - Portugal - gegevensbescherming</i> Uitvoeringsbesluit van de Raad met een aanbeveling voor het verhelpen van de tekortkomingen die zijn geconstateerd bij de in 2017 verrichte evaluatie van de wijze waarop Portugal het Schengenacquis op het gebied van gegevensbescherming toepast	8792/18
<i>Aanbeveling Schengenevaluatie - Portugal - visumbeleid</i> Uitvoeringsbesluit van de Raad met een aanbeveling voor het verhelpen van de tekortkomingen die zijn geconstateerd bij de in 2017 verrichte evaluatie van de toepassing van het Schengenacquis op het gebied van het gemeenschappelijk visumbeleid door Portugal	8793/18
<i>Aanbeveling Schengenevaluatie - Portugal - terugkeer</i> Uitvoeringsbesluit van de Raad houdende een aanbeveling voor het verhelpen van de tekortkomingen die zijn geconstateerd bij de in 2017 verrichte evaluatie van de wijze waarop Portugal het Schengenacquis inzake terugkeer toepast	8795/18
<i>Aanbeveling Schengenevaluatie - Malta - gegevensbescherming</i> Uitvoeringsbesluit van de Raad met een aanbeveling voor het verhelpen van de tekortkomingen die zijn geconstateerd bij de in 2016 verrichte evaluatie van de wijze waarop de Republiek Malta het Schengenacquis op het gebied van gegevensbescherming toepast	8796/18

<i>Aanbeveling Schengenevaluatie - Zweden - politieke samenwerking</i> Uitvoeringsbesluit van de Raad met een aanbeveling voor het verhelpen van de tekortkomingen die zijn geconstateerd bij de in 2017 verrichte evaluatie van de wijze waarop Zweden het Schengenacquis op het gebied van politieke samenwerking toepast	8797/18
<i>Uitvoeringsbesluit van de Raad betreffende het onderwerpen van ADB-CHMINACA aan controlemaatregelen</i> Uitvoeringsbesluit (EU) 2018/747 van de Raad van 14 mei 2018 betreffende het onderwerpen van de nieuwe psychoactieve stof N-(1-amino-3,3-dimethyl-1-oxobutaan-2-yl)-1-(cyclohexylmethyl)-1H-indazol-3-carboxamide (ADB-CHMINACA) aan controlemaatregelen PB L 125 van 22.5.2018, blz. 8	5387/18
<i>Uitvoeringsbesluit van de Raad betreffende het onderwerpen van CUMYL-4CN-BINACA aan controlemaatregelen</i> Uitvoeringsbesluit (EU) 2018/748 van de Raad van 14 mei 2018 betreffende het onderwerpen van de nieuwe psychoactieve stof 1-(4-cyanobutyl)-N-(2-fenylpropaan-2-yl)-1H-indazol-3-carboxamide (CUMYL-4CN-BINACA) aan controlemaatregelen PB L 125 van 22.5.2018, blz. 10	5392/18
<i>Betrekkingen met de Republiek Irak - toetreding van Kroatië tot de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst EU-Irak</i> <i>Besluit betreffende de ondertekening</i> Besluit van de Raad betreffende de ondertekening, namens de Europese Unie en haar lidstaten, en de voorlopige toepassing van het protocol bij de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Irak, anderzijds, om rekening te houden met de toetreding van de Republiek Kroatië tot de Europese Unie	15781/17

<i>Europese Veiligheids- en defensieacademie - opleiding op het gebied van cyberbeveiliging: Besluit</i> Besluit (GBVB) 2018/712 van de Raad van 14 mei 2018 tot wijziging van Besluit (GBVB) 2016/2382 tot oprichting van een Europese Veiligheids- en defensieacademie (EVDA) PB L 119 van 15.5.2018, blz. 37	7541/18
<i>De voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië - Overgang naar de tweede etappe van de associatie</i> Besluit (EU) 2018/751 van de Raad van 14 mei 2018 betreffende het namens de Europese Unie in te nemen standpunt in de Stabilisatie- en Associatieraad, die is opgericht bij de Stabilisatie- en associatieovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, anderzijds, betreffende de overgang naar de tweede etappe van de associatie tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, anderzijds, overeenkomstig artikel 5, lid 3, van de overeenkomst PB L 126 van 23.5.2018, blz. 3	7325/18
<i>Besluit van de Raad betreffende de sluiting van de Overeenkomst tussen de EU en Noorwegen over aanvullende handelspreferenties voor landbouwproducten</i> Besluit (EU) 2018/760 van de Raad van 14 mei 2018 betreffende de sluiting van een Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling tussen de Europese Unie en het Koninkrijk Noorwegen over aanvullende handelspreferenties voor landbouwproducten PB L 129 van 25.5.2018, blz. 1	13357/17
Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling tussen de Europese Unie en het Koninkrijk Noorwegen over aanvullende handelspreferenties voor landbouwproducten PB L 129 van 25.5.2018, blz. 3	13471/17

<i>Verlenging van de Overeenkomst tussen Euratom en KEDO</i> Besluit van de Raad tot machtiging van de Commissie om te onderhandelen over de verlenging van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (Euratom) en de Organisatie voor energieontwikkeling van het Koreaanse schiereiland (KEDO)	7884/18
<i>Besluit van de Raad inzake het EU-standpunt over de overeenkomst betreffende een Europese gemeenschappelijke luchtvaartruimte (ECAA)</i> Besluit van de Raad inzake het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in het Gemengd Comité dat is opgericht bij de Multilaterale Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, de Republiek Albanië, Bosnië en Herzegovina, de Republiek Bulgarije, de Republiek Kroatië, de Republiek IJsland, de Republiek Montenegro, de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, het Koninkrijk Noorwegen, de Republiek Servië, Roemenië en de Missie van de Verenigde Naties voor interimbestuur in Kosovo* betreffende de totstandbrenging van een Europese gemeenschappelijke luchtvaartruimte, over de vaststelling van het reglement van orde van het Gemengd Comité * Deze benaming laat de standpunten over de status van Kosovo onverlet, en is in overeenstemming met Resolutie 1244 (1999) van de VN-Veiligheidsraad en het advies van het Internationaal Gerechtshof over de onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo.	8054/18
<i>Besluit van de Raad betreffende een EU-standpunt voor de Maritieme Veiligheidscommissie van de IMO (99e zitting) wat betreft de veiligheid van passagiersschepen</i> Besluit (EU) 2018/752 van de Raad van 14 mei 2018 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen tijdens de 99e vergadering van de Maritieme Veiligheidscommissie van de Internationale Maritieme Organisatie over de vaststelling van wijzigingen aan SOLAS-voorschriften II-1/1 en II-1/8-1, de goedkeuring van de bijhorende richtsnoeren inzake operationele informatie voor kapiteins in geval van een volloopincident voor vóór 1 januari 2014 gebouwde passagiersschepen, en de vaststelling van wijzigingen aan de Internationale code voor brandproefprocedures 2010 PB L 126 van 23.5.2018, blz. 6	7361/18

<i>Besluit van de Raad houdende opzegging van de Partnerschapsovereenkomst met de Unie van de Comoren</i> Besluit (EU) 2018/757 van de Raad van 14 mei 2018 houdende opzegging van de Partnerschapsovereenkomst inzake visserij tussen de Europese Gemeenschap en de Unie van de Comoren PB L 128 van 24.5.2018, blz. 13	14423/17
<i>Besluit van de Raad betreffende de sluiting van een visserijprotocol tussen de Europese Unie en de Republiek Mauritius</i> Besluit (EU) 2018/754 van de Raad van 14 mei 2018 betreffende de sluiting van het protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie waarin is voorzien bij de Partnerschapsovereenkomst inzake visserij tussen de Europese Unie en de Republiek Mauritius PB L 128 van 24.5.2018, blz. 1	12476/17
<i>Beperkende maatregelen tegen de Democratische Volksrepubliek Korea - Besluit en uitvoeringsverordening</i> Besluit (GBVB) 2018/715 van de Raad van 14 mei 2018 tot wijziging van Besluit (GBVB) 2016/849 betreffende beperkende maatregelen tegen de Democratische Volksrepubliek Korea PB L 120 van 16.5.2018, blz. 4	6993/18
<i>Beperkende maatregelen tegen de Democratische Volksrepubliek Korea - Besluit en uitvoeringsverordening</i> Uitvoeringsverordening (EU) 2018/714 van de Raad van 14 mei 2018 tot uitvoering van Verordening (EU) 2017/1509 van de Raad betreffende beperkende maatregelen tegen de Democratische Volksrepubliek Korea PB L 120 van 16.5.2018, blz. 1	6995/18
<i>EUTM Mali - Besluit</i> Besluit (GBVB) 2018/716 van de Raad van 14 mei 2018 tot wijziging en verlenging van Besluit 2013/34/GBVB betreffende een militaire missie van de Europese Unie om de Malinese strijdkrachten te helpen opleiden (EUTM Mali) PB L 120 van 16.5.2018, blz. 8	7500/18

<i>EUNAVFOR MED operation SOPHIA - Besluit</i> Besluit (GBVB) 2018/717 van de Raad van 14 mei 2018 houdende wijziging van Besluit (GBVB) 2015/778 inzake een militaire operatie van de Europese Unie in het zuidelijke deel van het centrale Middellandse Zeegebied (EUNAVFOR MED operation SOPHIA) PB L 120 van 16.5.2018, blz. 10	7708/18
<i>Beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen - nieuwe plaatsingen op de lijst - Besluit en uitvoeringsverordening</i> Besluit (GBVB) 2018/706 van de Raad van 14 mei 2018 tot wijziging van Besluit 2014/145/GBVB betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen PB L 118I van 14.5.2018, blz. 3	7646/18
<i>Beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen - nieuwe plaatsingen op de lijst - Besluit en uitvoeringsverordening</i> Uitvoeringsverordening (EU) 2018/705 van de Raad van 14 mei 2018 tot uitvoering van Verordening (EU) nr. 269/2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen PB L 118I van 14.5.2018, blz. 1	7648/18
<i>Omzetting beperkende maatregelen van de VN tegen Libië, mei 2018 - Uitvoeringsbesluit</i> Uitvoeringsbesluit (GBVB) 2018/713 van de Raad van 14 mei 2018 tot uitvoering van Besluit (GBVB) 2015/1333 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Libië PB L 119 van 15.5.2018, blz. 39	8635/18

3617e zitting van de Raad van de Europese Unie (Onderwijs, Jeugdzaken, Cultuur en Sport), gehouden te Brussel op 22 en 23 mei 2018**WETGEVINGSHANDELINGEN**

HANDELING	DOCUMENT	STEMREGEL	STEMMEN
<i>Afvalpakket: richtlijn afvalstoffen</i> Richtlijn (EU) 2018/851 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van Richtlijn 2008/98/EG betreffende afvalstoffen (Voor de EER relevante tekst) PB L 150 van 14.6.2018, blz. 109	11/18	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor; behalve: Onthouding: HU, PT

Verklaring van de Commissie over een beleidskader voor de circulaire economie

De Commissie is vastbesloten de volledige tenuitvoerlegging van het EU-actieplan voor de circulaire economie¹ te waarborgen. De Commissie wil op de hoogte blijven van de voortgang die is geboekt met de circulaire economie en heeft daartoe een toezichtkader² vastgesteld dat voortbouwt op de huidige scoreborden efficiënt gebruik van hulpbronnen en grondstoffen. Tevens vestigt de Commissie de aandacht op haar lopende werkzaamheden op het gebied van een voetafdrukindicator voor producten en organisaties.

Maatregelen in het kader van het EU-actieplan voor de circulaire economie dragen tevens bij aan het halen van de doelstellingen van de Unie op het gebied van duurzame consumptie en productie, in samenhang met duurzame-ontwikkelingsdoelstelling 12. Dit is bijvoorbeeld het geval bij de strategie voor plastic³ of het onlangs gewijzigde voorstel voor de wettelijke garantie voor consumptieproducten⁴.

Tevens heeft de Commissie, met het oog op de samenhang tussen de regelgevingskaders van de Unie, onlangs een mededeling aangenomen met opties om te werken aan vragen op het snijvlak van de chemicaliën-, product- en afvalwetgeving⁵. De Commissie zal in 2018 tevens de mogelijkheden en maatregelen voor een coherenter beleidskader voor de verschillende werkerterreinen van haar productbeleid onderzoeken, en de bijdrage daarvan tot een circulaire economie. Tevens wordt in het kader van deze initiatieven en de follow-up ervan de interactie tussen wetgeving en samenwerking met het bedrijfsleven op het gebied van gebruik van bijproducten en de voorbereiding van afval voor hergebruik en recycling in overweging genomen.

Wat betreft ecologisch ontwerp bevestigt de Commissie, overeenkomstig het werkprogramma inzake ecologisch ontwerp voor de jaren 2016-2019⁶, vastberaden erop toe te willen zien dat ecologisch ontwerp een grotere bijdrage levert aan de circulaire economie, bijvoorbeeld door systematischer kwesties aan te pakken op het gebied van materiaalefficiëntie, zoals duurzaamheid en recycleerbaarheid.

¹ COM(2015) 614 final

² COM(2018) 29 final

³ COM (2018) 28 final

⁴ COM(2017) 637 final

⁵ COM (2018) 32 final

⁶ COM(2016) 773 final

Verklaring van de Commissie over initiatieven voor de deeleconomie

Overeenkomstig het actieplan circulaire economie⁷ heeft de Commissie een reeks initiatieven genomen op het gebied van de deeleconomie. De Commissie heeft in haar mededeling over een Europese agenda voor de deeleconomie⁸ in juni 2016 aangekondigd dat zij de economische en wettelijke ontwikkelingen van de deeleconomie zal blijven monitoren om zo de ontwikkeling van nieuwe en innovatieve bedrijfsmodellen aan te kunnen moedigen en tegelijkertijd toe te kunnen zien op adequate consumenten- en sociale bescherming.

7 COM(2015) 614 final

8 COM(2016) 356 final

Verklaring van de Commissie over microplastic

In het kader van de onlangs aangenomen Europese strategie voor plastic in de circulaire economie⁹, heeft de Commissie een geïntegreerde aanpak naar voren gebracht om de zorgen die bestaan over microplastic, waaronder uit microkorrels bestaande ingrediënten, aan de orde te stellen. De aanpak is gericht op preventieve maatregelen en beoogt het vrijkomen van microplastic uit alle mogelijke bronnen terug te dringen – hetzij microplastic uit producten waaraan het opzettelijk is toegevoegd (zoals verzorgingsproducten en verf), hetzij microplastic dat voortkomt uit de productie of het gebruik van andere producten (zoals onder invloed van zuurstof afbreekbaar plastic, banden, plastic pellets en textiel).

⁹ COM (2018) 28 final

Verklaring van de Commissie over de herziening van de verordening betreffende de overbrenging van afvalstoffen en materialen in de einde-afvalfase

In het kader van de geplande herziening van Verordening (EG) nr. 1013/2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen, die vóór eind 2020 haar beslag moet krijgen, zal de Commissie overwegen of het haalbaar om in verdere maatregelen te voorzien met betrekking tot de overbrenging van materialen in de einde-afvalfase, waarvoor op het niveau van de Unie geen criteria volgens artikel 6, lid 2, van de kaderrichtlijn afvalstoffen zijn vastgesteld.

Verklaring van de Commissie over maatregelen om de behandeling van afvalstoffen vóór het storten te waarborgen

Overeenkomstig artikel 6, punt a), van Richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen moeten de lidstaten maatregelen treffen om ervoor te zorgen dat alleen behandelde afvalstoffen worden gestort. Daarbij moet worden gewaarborgd dat dergelijke maatregelen geen afbreuk doen aan de verwezenlijking van de doelstellingen van Richtlijn 2008/98/EG betreffende afvalstoffen (kaderrichtlijn afvalstoffen), zoals herzien, met name wat betreft de afvalhiërarchie, de gescheiden afvalinzameling, en de doelstellingen inzake de voorbereiding voor hergebruik en recycling, zoals bepaald in die richtlijn.

Voortbouwend op de gedachtewisselingen die plaatsvonden tijdens de vergadering van de deskundigengroep kaderrichtlijn afvalstoffen van 30 juni 2017 en in het licht van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie in zaak C-323/13, zal de Commissie haar dialoog met de lidstaten over op dit gebied vast te stellen beleidsmaatregelen de komende maanden opvoeren.

Verklaring van de Commissie inzake de procedure voor het vaststellen van uitvoeringshandelingen

De Commissie benadrukt dat het tegen de letter en de geest van Verordening (EU) nr. 182/2011 (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13) indruist om systematisch een beroep te doen op artikel 5, lid 4, tweede alinea, onder b). Een beroep op deze bepaling moet gegrond zijn op een specifieke behoefte om af te wijken van de basisregel die inhoudt dat de Commissie een ontwerpuitvoeringshandeling *kan* aannemen indien geen advies is uitgebracht. Aangezien het hier een uitzondering betreft op de algemene regel zoals vastgesteld in artikel 5, lid 4, kan gebruikmaking van de tweede alinea, onder b), niet eenvoudig als een "discretionaire bevoegdheid" van de wetgever worden beschouwd, maar moet dit op restrictieve wijze worden uitgelegd en dus worden gemotiveerd.

Verklaring van de Commissie over de beschikbaarheid van gegevens en rapportageverplichtingen

In het licht van het monitoren van de voortgang met betrekking tot de nieuwe doelstellingen voor stedelijk afval en verpakkingsafval en in het licht van relevante herzieningsclausules, met name om doelen te stellen voor het voorkomen van voedselverspilling en voor het hergebruik van afgewerkte olie, onderstreept de Commissie het belang van de overeenstemming die is bereikt tussen de medewetgevers, namelijk dat de lidstaten erop toe zullen zien dat de rapportage van gegevens over afval, over verpakkingen, over verpakkingsafval (op grond van de Richtlijnen 2008/98/EG en 94/62/EG), en over het storten van afvalstoffen (op grond van Richtlijn 1999/31/EG), het jaar 2020 bestrijkt.

Verklaring van Polen

Frequentie van rapportering door de lidstaten

Polen heeft met teleurstelling kennisgenomen van de verhoging van de frequentie van de rapportering door de lidstaten.

Krachtens de ontwerpverplichtingen moeten de lidstaten nu niet eens per twee jaar maar jaarlijks verslag uitbrengen, en dat heeft nooit in het overeengekomen mandaat gestaan. De naar voren gebrachte oplossingen houden een aanzienlijke administratieve last voor de lidstaten in. Polen steunde het mandaat in mei 2017 op voorwaarde dat zijn verzoek in verband met de rapporteringsfrequentie in aanmerking genomen zou worden.

Verklaring van Portugal

Portugal is de doelstellingen van de circulaire economie volledig toegedaan: wij zien dat er in een steeds vroeger stadium actie geboden is en dat de circulaire economie bevorderd moet worden. Portugal erkent dan ook het belang van het onderhavige akkoord voor het milieu en voor de economie, alsmede voor de voortrekkersrol die de EU op dit terrein moet nemen. Niettemin staat Portugal sterk afwijzend tegenover het uiteindelijke resultaat van de onderhandelingen. Dit geldt met name voor de verplichte gescheiden inzameling van bioafval in 2023 en de daaraan gekoppelde geleidelijke afschaffing van mechanische en biologische afvalbehandeling in 2027. Een en ander houdt geen rekening met nationale omstandigheden en met de investeringen die met EU-steun gedaan zijn. Hierdoor ontstaat het risico dat de thans aangenomen bepalingen niet nageleefd kunnen worden, aangezien deze doelstellingen veranderingen op beleidsniveau en technologische aanpassingen vergen. De algemene invoering van gescheiden inzameling van bioafval in het hele land moet een draagvlak onder de burgers hebben, en zal heel moeilijk te bereiken zijn binnen deze termijn.

De naleving van deze bepalingen zal opnieuw een aanzienlijke financiële inspanning vergen, die des te groter zal zijn naarmate de termijn voor de invoering van de nodige aanpassingen korter zal zijn. Een en ander moet naar behoren in aanmerking genomen worden bij het vaststellen van EU-steun voor nieuwe investeringen die hiervoor gedaan zullen moeten worden. Hier komt bij dat op een aantal terreinen die voor Portugal zeer belangrijk zijn, de geconsolideerde tekst van de vier wetgevingsvoorstellen verder gaat dan het voorlopige akkoord. Dit geldt met name voor de nieuwe tussentijdse doelstellingen in 2024 en voor de eventuele herziening van andere doelstellingen, voor specifieke afvalstromen en -fracties, zoals bouw- en sloopafval, textielafval, commercieel afval en niet-gevaarlijk industrieel afval. Het geldt tevens voor de doelstellingen voor hergebruik van stedelijk afval.

Voorts is er in gedelegeerde handelingen van de Europese Commissie voorzien voor strategische kwesties met betrekking tot de toepassing van de wet. En er blijft onzekerheid bestaan over de definitie van afvalverwerkingshandelingen; dit heeft een impact op de berekening van doelstellingen inzake de voorbereiding voor hergebruik, recycling en terugwinning van afval.

Wij zijn dan ook van oordeel dat de doelstellingen die bereikt zouden moeten worden door de harmonisering van procedures en de bevordering van vergelijkbaarheid van gegevens — de twee pijlers van de herziening van de onderhavige richtlijnen — in ernstige mate op losse schroeven zijn komen te staan.

Portugal zal zich dan ook van stemming onthouden bij het onderhavige wetsvoorstel.

Verklaring van Griekenland

Griekenland steunt het algemene compromis dat tijdens de onderhandelingen over het "afvalpakket" is bereikt, en onderkent de moeizame inspanningen om tot een akkoord te komen, en het belang van het pakket binnen de strategie voor een circulaire economie.

Echter, tijdens het onderhandelingsproces zijn enkele belangrijke bepalingen opgenomen die juridisch niet coherent zijn, of waarvoor geen gedegen effectbeoordeling gemaakt is, met name:

Artikel 9, lid 1, negende streepje, en artikel 9, lid 1 bis, over het snijvlak tussen REACH en afval, en het ontbreken van een verwijzing naar artikel 10, leden 2 en 3, van de kaderrichtlijn afvalstoffen in:

Artikel 11, lid 1, over selectieve sloop,

Artikel 18, lid 3, over gemengd gevaarlijk afval,

Artikel 20, over gescheiden inzameling van gevaarlijk huishoudelijk afval en

Artikel 22, lid 1, over biologisch afval

Volgens ons zou de toepassing van genoemde bepalingen in de praktijk zo problematisch kunnen zijn voor bedrijven, overheid en burgers, dat dit zelfs averechts zal werken op het algemene doel van duurzame bevordering van de circulaire economie.

Voorts zijn wij van mening dat de volledige financiële verantwoordelijkheid bij de stelsels van uitgebreide producentenverantwoordelijkheid zal komen te liggen, en wij merken op dat het streefcijfer van 10% voor het storten van stedelijk afval in 2035/2040 onvoldoende rekening houdt met de verschillende sociale omstandigheden of bevolkingsdichtheid en bevolkingskenmerken in de lidstaten en onvermijdelijk leidt tot meer verbranding, wat niet meteen het ideale resultaat is.

Voorts sporen wij de Commissie ertoe aan stelselmatig en op een coherente manier een oplossing te zoeken voor de specifieke kenmerken van kleine, afgelegen eilanden, als onderdeel van de uitvoeringsmaatregelen van het pakket, en met name van de gewijzigde richtlijn afvalstorten en van artikel 10, leden 1 tot en met 3, van bovenbedoelde verwante bepalingen.

Verklaring van Finland

Finland steunt doel en strekking van, en het algemene compromis over, het "afvalpakket", dat de weg bereidt voor meer recycling en een meer circulaire economie.

Finland spreekt echter opnieuw zijn zorg uit over de weinig consequente algemene recyclingstreefcijfers voor verpakkingsafval, meer bepaald de materiaalspecifieke streefcijfers (artikel 6, lid 1, punten f) en h), van de richtlijn verpakking en verpakkingsafval).

Finland is meer bepaald van oordeel dat de verlaging van materiaalspecifieke streefcijfers onvoldoende terug te zien is in de algemene streefcijfers voor recycling. Ten opzichte van het Commissievoorstel is het streefcijfer voor recycling van afval van houten verpakkingen verlaagd met 35 procentpunten (van 60% tot 25%) in 2025, en met 45 procentpunten (van 75% tot 30%) in 2030. Desondanks is het algemene streefcijfer voor 2025 (65%) hetzelfde als in het Commissievoorstel, en werd het streefcijfer voor 2030 met slechts 5 procentpunten verlaagd (van 75% tot 70%).

Finland vindt ook dat bij het vaststellen van de algemene streefcijfers voor de recycling van verpakkingsafval onvoldoende is meegewogen dat het aandeel van bepaalde gebruikte verpakkingsmaterialen in sterke mate bepaalt of lidstaten de streefcijfers kunnen halen. In dat opzicht is het uiteindelijke akkoord uiterst nadelig voor de lidstaten waar veel houten verpakkingen worden gebruikt en het afval daarvan een groot aandeel heeft in de totale hoeveelheid verpakkingsafval.

Die lidstaten kunnen de algemene recyclingstreefcijfers in de praktijk alleen halen indien de recyclingpercentages voor afval van houten verpakkingen duidelijk boven de materiaalspecifieke streefcijfers komen te liggen. Zelfs het uiterst efficiënt recyclen van ander verpakkingsafval (d.w.z. met een resultaat ver boven de materiaalspecifieke recyclingstreefcijfers) kan het dominante effect van de lage recyclingpercentages voor houten verpakkingen niet tenietdoen. Dat is tegenstrijdig: voor het recyclen van afval van houten verpakkingen zijn immer bewust lagere streefcijfers vastgesteld, precies omdat het beperkt recyclebaar is.

Daarom, en nogmaals wijzend op zijn inzet en steun voor doel en strekking van het afvalpakket, betreurt Finland het dat de bindende algemene recyclingstreefcijfers voor de verwerking van verpakkingsafval een ongelijke behandeling van de lidstaten inhouden, vanwege het aandeel van bepaalde gebruikte verpakkingsmaterialen ten opzichte van de totale hoeveelheid verpakkingsmateriaal.

Verklaringen van Duitsland

Gescheiden inzameling

1. In artikel 10, lid 2, van de huidige kaderrichtlijn afvalstoffen (KRA) wordt bepaald dat afval gescheiden moet worden ingezameld om te voldoen aan de in artikel 10, lid 1, vastgestelde verplichting tot nuttige toepassing "indien zulks uitvoerbaar is op technisch, milieu- en economisch gebied". De wijziging van artikel 10, lid 2, die nu in de dialoog is aangenomen, neemt dit voorbehoud weg en vervangt het in artikel 10, lid 3 (nieuw) door een bijzondere afwijkingsclausule op grond waarvan de lidstaten onder bepaalde voorwaarden uitzonderingen kunnen toestaan op de verplichting tot gescheiden inzameling. De wijziging van artikel 10 van de kaderrichtlijn afvalstoffen heeft zowel gevolgen voor de directe verplichtingen van de producenten en eigenaars als voor de verplichting van de lidstaten om bepaalde afvalstoffen gescheiden in te zamelen, om te voldoen aan de recyclingquota (artikel 11 KRA) en om bio-afval gescheiden in te zamelen (artikel 22 KRA).

Duitsland ondersteunt de door de KRA nagestreefde doelstelling van een duurzame circulaire economie op EU- en nationaal niveau. De circulaire economie moet door alle belanghebbenden worden gesteund en heeft daarom een solide rechtsgrondslag nodig. Duitsland wijst erop dat, ongeacht de afwijkingsclausule in artikel 10, lid 3, KRA, zowel krachtens het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie als krachtens het Duitse grondwettelijke recht, aan afvalproducenten en -eigenaars alleen bindende verplichtingen, zoals met name verplichtingen inzake gescheiden inzameling, kunnen worden opgelegd indien zij evenredig zijn, d.w.z. geschikt, noodzakelijk en passend met het oog op het doel van meer recycling.

2. Hetzelfde geldt voor het nieuwe verbod op de verbranding van gescheiden ingezameld afval uit hoofde van artikel 10, lid 3 bis, van de KRA (nieuw) en het verbod op het storten ervan uit hoofde van artikel 5, lid 3, punt f) (nieuw), van de richtlijn betreffende het storten van afvalstoffen. Deze verbodsbepalingen mogen slechts aan afvalproducenten en -eigenaren worden opgelegd indien zij evenredig zijn. Bovendien schrijft artikel 13 KRA voor dat dit afval moet worden beheerd zonder gevaar voor mens of milieu.

Betreffende de kennisgevingsverplichting voor producten aan het ECHA (artikel 9, lid 1, onder i), en artikel 9, lid 2, KRA)

De bepaling die in de eindfase van de dialoogonderhandelingen in artikel 9, lid 1, onder i), negende streepje, en artikel 9, lid 2, is opgenomen en die voorschrijft dat producten die volgens de REACH-verordening zeer zorgwekkende stoffen bevatten in een databank van het Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) moeten worden opgenomen, roept veel gedetailleerde vragen op die moeten worden opgehelderd zodat de lidstaten regelgeving kunnen opstellen die aan de doelstellingen van de bepaling voldoet. Met name moet worden verduidelijkt hoe de betrokken producten zodanig kunnen worden geïdentificeerd dat zij in een gemakkelijk opvraagbare vorm in een centrale gegevensbank kunnen worden ingevoerd. Voorts moeten gemeenschappelijke bepalingen worden opgesteld, met name met betrekking tot het grote aantal verwachte meervoudige aangiften voor hetzelfde product als gevolg van beoogde uitbreiding van de verplichtingen tot alle leveranciers in de toeleveringsketen.

Duitsland betreurt het dat deze bepaling, die van alle betrokken partijen een aanzienlijke inspanning zal vergen, in het ontwerp is opgenomen zonder dat er een inhoudelijke voorbereiding en effectbeoordeling heeft plaatsgevonden die de complexiteit van de materie recht doet. Duitsland kan enkel instemmen in het licht van het algemene compromis dat in het kader van de dialoogprocedure is bereikt. Duitsland verzoekt de Commissie om, in overleg met het ECHA als het orgaan dat verantwoordelijk is voor het beheer van de gegevensbank, de inhoudelijke verduidelijkingen voor te bereiden die nodig zijn om het ECHA en de lidstaten in staat te stellen de bepaling correct toe te passen, waarbij de inspanningen tot het strikt noodzakelijke worden beperkt. Indien de Commissie van mening is dat hiervoor wijzigingen in het recht van de Unie nodig zijn, wordt zij verzocht overeenkomstige ontwerpbeoordelingen in te dienen.

<i>Afvalpakket: richtlijn autowrakken/batterijen/AEEA</i> Richtlijn (EU) 2018/849 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van de Richtlijnen 2000/53/EG betreffende autowrakken, 2006/66/EG inzake batterijen en accu's, alsook afgedankte batterijen en accu's, en 2012/19/EU betreffende afgedankte elektrische en elektronische apparatuur (Voor de EER relevante tekst) PB L 150 van 14.6.2018, blz. 93	9/18	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor; behalve: Onthouding: HU
Verklaring van de Commissie over een beleidskader voor de circulaire economie De Commissie is vastbesloten de volledige tenuitvoerlegging van het EU-actieplan voor de circulaire economie¹⁰ te waarborgen. De Commissie wil op de hoogte blijven van de voortgang die is geboekt met de circulaire economie en heeft daartoe een toezichtkader¹¹ vastgesteld dat voortbouwt op de huidige scoreborden efficiënt gebruik van hulpbronnen en grondstoffen. Tevens vestigt de Commissie de aandacht op haar lopende werkzaamheden op het gebied van een voetafdrukindicator voor producten en organisaties. Maatregelen in het kader van het EU-actieplan voor de circulaire economie dragen tevens bij aan het halen van de doelstellingen van de Unie op het gebied van duurzame consumptie en productie, in samenhang met duurzame-ontwikkelingsdoelstelling 12. Dit is bijvoorbeeld het geval bij de strategie voor plastic¹² of het onlangs gewijzigde voorstel voor de wettelijke garantie voor consumptieproducten¹³. Tevens heeft de Commissie, met het oog op de samenhang tussen de regelgevingskaders van de Unie, onlangs een mededeling aangenomen met opties om te werken aan vragen op het snijvlak van de chemicaliën-, product- en afvalwetgeving¹⁴. De Commissie zal in 2018 tevens de mogelijkheden en maatregelen voor een coherenter beleidskader voor de verschillende werkerterreinen van haar productbeleid onderzoeken, en de bijdrage daarvan tot een circulaire economie. Tevens wordt in het kader van deze initiatieven en de follow-up ervan de interactie tussen wetgeving en samenwerking met het bedrijfsleven op het gebied van gebruik van bijproducten en de voorbereiding van afval voor hergebruik en recycling in overweging genomen. Wat betreft ecologisch ontwerp bevestigt de Commissie, overeenkomstig het werkprogramma inzake ecologisch ontwerp voor de jaren 2016-2019¹⁵, vastberaden erop toe te willen zien dat ecologisch ontwerp een grotere bijdrage levert aan de circulaire economie, bijvoorbeeld door systematischer kwesties aan te pakken op het gebied van materiaalefficiëntie, zoals duurzaamheid en recycleerbaarheid. ¹⁰ COM(2015) 614 final ¹¹ COM(2018) 29 final ¹² COM (2018) 28 final ¹³ COM(2017) 637 final ¹⁴ COM (2018) 32 final ¹⁵ COM(2016) 773 final			

Verklaring van de Commissie over initiatieven voor de deeleconomie

Overeenkomstig het actieplan circulaire economie¹⁶ heeft de Commissie een reeks initiatieven genomen op het gebied van de deeleconomie. De Commissie heeft in haar mededeling over een Europese agenda voor de deeleconomie¹⁷ in juni 2016 aangekondigd dat zij de economische en wettelijke ontwikkelingen van de deeleconomie zal blijven monitoren om zo de ontwikkeling van nieuwe en innovatieve bedrijfsmodellen aan te kunnen moedigen en tegelijkertijd toe te kunnen zien op adequate consumenten- en sociale bescherming.

¹⁶ COM(2015) 614 final

¹⁷ COM(2016) 356 final

Verklaring van de Commissie over microplastic

In het kader van de onlangs aangenomen Europese strategie voor plastic in de circulaire economie¹⁸, heeft de Commissie een geïntegreerde aanpak naar voren gebracht om de zorgen die bestaan over microplastic, waaronder uit microkorrels bestaande ingrediënten, aan de orde te stellen. De aanpak is gericht op preventieve maatregelen en beoogt het vrijkomen van microplastic uit alle mogelijke bronnen terug te dringen – hetzij microplastic uit producten waaraan het opzettelijk is toegevoegd (zoals verzorgingsproducten en verf), hetzij microplastic dat voortkomt uit de productie of het gebruik van andere producten (zoals onder invloed van zuurstof afbreekbaar plastic, banden, plastic pellets en textiel).

¹⁸ COM (2018) 28 final

Verklaring van de Commissie over de herziening van de verordening betreffende de overbrenging van afvalstoffen en materialen in de einde-afvalfase

In het kader van de geplande herziening van Verordening (EG) nr. 1013/2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen, die vóór eind 2020 haar beslag moet krijgen, zal de Commissie overwegen of het haalbaar om in verdere maatregelen te voorzien met betrekking tot de overbrenging van materialen in de einde-afvalfase, waarvoor op het niveau van de Unie geen criteria volgens artikel 6, lid 2, van de kaderrichtlijn afvalstoffen zijn vastgesteld.

Verklaring van de Commissie over maatregelen om de behandeling van afvalstoffen vóór het storten te waarborgen

Overeenkomstig artikel 6, punt a), van Richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen moeten de lidstaten maatregelen treffen om ervoor te zorgen dat alleen behandelde afvalstoffen worden gestort. Daarbij moet worden gewaarborgd dat dergelijke maatregelen geen afbreuk doen aan de verwezenlijking van de doelstellingen van Richtlijn 2008/98/EG betreffende afvalstoffen (kaderrichtlijn afvalstoffen), zoals herzien, met name wat betreft de afvalhiërarchie, de gescheiden afvalinzameling, en de doelstellingen inzake de voorbereiding voor hergebruik en recycling, zoals bepaald in die richtlijn.

Voortbouwend op de gedachtewisselingen die plaatsvonden tijdens de vergadering van de deskundigengroep kaderrichtlijn afvalstoffen van 30 juni 2017 en in het licht van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie in zaak C-323/13, zal de Commissie haar dialoog met de lidstaten over op dit gebied vast te stellen beleidsmaatregelen de komende maanden opvoeren.

Verklaring van de Commissie inzake de procedure voor het vaststellen van uitvoeringshandelingen

De Commissie benadrukt dat het tegen de letter en de geest van Verordening (EU) nr. 182/2011 (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13) indruist om systematisch een beroep te doen op artikel 5, lid 4, tweede alinea, onder b). Een beroep op deze bepaling moet gegrond zijn op een specifieke behoefte om af te wijken van de basisregel die inhoudt dat de Commissie een ontwerpuitvoeringshandeling *kan* aannemen indien geen advies is uitgebracht. Aangezien het hier een uitzondering betreft op de algemene regel zoals vastgesteld in artikel 5, lid 4, kan gebruikmaking van de tweede alinea, onder b), niet eenvoudig als een "discretionaire bevoegdheid" van de wetgever worden beschouwd, maar moet dit op restrictieve wijze worden uitgelegd en dus worden gemotiveerd.

Verklaring van de Commissie over de beschikbaarheid van gegevens en rapportageverplichtingen

In het licht van het monitoren van de voortgang met betrekking tot de nieuwe doelstellingen voor stedelijk afval en verpakkingsafval en in het licht van relevante herzieningsclausules, met name om doelen te stellen voor het voorkomen van voedselverspilling en voor het hergebruik van afgewerkte olie, onderstreept de Commissie het belang van de overeenstemming die is bereikt tussen de medewetgevers, namelijk dat de lidstaten erop toe zullen zien dat de rapportage van gegevens over afval, over verpakkingen, over verpakkingsafval (op grond van de Richtlijnen 2008/98/EG en 94/62/EG), en over het storten van afvalstoffen (op grond van Richtlijn 1999/31/EG), het jaar 2020 bestrijkt.

Verklaring van Polen

Frequentie van rapportering door de lidstaten

Polen heeft met teleurstelling kennisgenomen van de verhoging van de frequentie van de rapportering door de lidstaten.

Krachtens de ontwerpverplichtingen moeten de lidstaten nu niet eens per twee jaar maar jaarlijks verslag uitbrengen, en dat heeft nooit in het overeengekomen mandaat gestaan. De naar voren gebrachte oplossingen houden een aanzienlijke administratieve last voor de lidstaten in. Polen steunde het mandaat in mei 2017 op voorwaarde dat zijn verzoek in verband met de rapporteringsfrequentie in aanmerking genomen zou worden.

Verklaring van Griekenland

Griekenland steunt het algemene compromis dat tijdens de onderhandelingen over het "afvalpakket" is bereikt, en onderkent de moeizame inspanningen om tot een akkoord te komen, en het belang van het pakket binnen de strategie voor een circulaire economie.

Echter, tijdens het onderhandelingsproces zijn enkele belangrijke bepalingen opgenomen die juridisch niet coherent zijn, of waarvoor geen gedegen effectbeoordeling gemaakt is, met name:

Artikel 9, lid 1, negende streepje, en artikel 9, lid 1 bis, over het snijvlak tussen REACH en afval, en het ontbreken van een verwijzing naar artikel 10, leden 2 en 3, van de kaderrichtlijn afvalstoffen in:

Artikel 11, lid 1, over selectieve sloop,

Artikel 18, lid 3, over gemengd gevaarlijk afval,

Artikel 20, over gescheiden inzameling van gevaarlijk huishoudelijk afval en

Artikel 22, lid 1, over biologisch afval

Volgens ons zou de toepassing van genoemde bepalingen in de praktijk zo problematisch kunnen zijn voor bedrijven, overheid en burgers, dat dit zelfs averechts zal werken op het algemene doel van duurzame bevordering van de circulaire economie.

Voorts zijn wij van mening dat de volledige financiële verantwoordelijkheid bij de stelsels van uitgebreide producentenverantwoordelijkheid zal komen te liggen, en wij merken op dat het streefcijfer van 10% voor het storten van stedelijk afval in 2035/2040 onvoldoende rekening houdt met de verschillende sociale omstandigheden of bevolkingsdichtheid en bevolkingskenmerken in de lidstaten en onvermijdelijk leidt tot meer verbranding, wat niet meteen het ideale resultaat is.

Voorts sporen wij de Commissie ertoe aan stelselmatig en op een coherente manier een oplossing te zoeken voor de specifieke kenmerken van kleine, afgelegen eilanden, als onderdeel van de uitvoeringsmaatregelen van het pakket, en met name van de gewijzigde richtlijn afvalstorten en van artikel 10, leden 1 tot en met 3, van bovenbedoelde verwante bepalingen.

Verklaring van Finland

Finland steunt doel en strekking van, en het algemene compromis over, het "afvalpakket", dat de weg bereidt voor meer recycling en een meer circulaire economie.

Finland spreekt echter opnieuw zijn zorg uit over de weinig consequente algemene recyclingstreefcijfers voor verpakkingsafval, meer bepaald de materiaalspecifieke streefcijfers (artikel 6, lid 1, punten f) en h), van de richtlijn verpakking en verpakkingsafval).

Finland is meer bepaald van oordeel dat de verlaging van materiaalspecifieke streefcijfers onvoldoende terug te zien is in de algemene streefcijfers voor recycling. Ten opzichte van het Commissievoorstel is het streefcijfer voor recycling van afval van houten verpakkingen verlaagd met 35 procentpunten (van 60% tot 25%) in 2025, en met 45 procentpunten (van 75% tot 30%) in 2030. Desondanks is het algemene streefcijfer voor 2025 (65%) hetzelfde als in het Commissievoorstel, en werd het streefcijfer voor 2030 met slechts 5 procentpunten verlaagd (van 75% tot 70%).

Finland vindt ook dat bij het vaststellen van de algemene streefcijfers voor de recycling van verpakkingsafval onvoldoende is meegewogen dat het aandeel van bepaalde gebruikte verpakkingsmaterialen in sterke mate bepaalt of lidstaten de streefcijfers kunnen halen. In dat opzicht is het uiteindelijke akkoord uiterst nadelig voor de lidstaten waar veel houten verpakkingen worden gebruikt en het afval daarvan een groot aandeel heeft in de totale hoeveelheid verpakkingsafval.

Die lidstaten kunnen de algemene recyclingstreefcijfers in de praktijk alleen halen indien de recyclingpercentages voor afval van houten verpakkingen duidelijk boven de materiaalspecifieke streefcijfers komen te liggen. Zelfs het uiterst efficiënt recyclen van ander verpakkingsafval (d.w.z. met een resultaat ver boven de materiaalspecifieke recyclingstreefcijfers) kan het dominante effect van de lage recyclingpercentages voor houten verpakkingen niet tenietdoen. Dat is tegenstrijdig: voor het recyclen van afval van houten verpakkingen zijn immer bewust lagere streefcijfers vastgesteld, precies omdat het beperkt recyclebaar is.

Daarom, en nogmaals wijzend op zijn inzet en steun voor doel en strekking van het afvalpakket, betreurt Finland het dat de bindende algemene recyclingstreefcijfers voor de verwerking van verpakkingsafval een ongelijke behandeling van de lidstaten inhouden, vanwege het aandeel van bepaalde gebruikte verpakkingsmaterialen ten opzichte van de totale hoeveelheid verpakkingsmateriaal.

Verklaringen van Duitsland

Gescheiden inzameling

1. In artikel 10, lid 2, van de huidige kaderrichtlijn afvalstoffen (KRA) wordt bepaald dat afval gescheiden moet worden ingezameld om te voldoen aan de in artikel 10, lid 1, vastgestelde verplichting tot nuttige toepassing "indien zulks uitvoerbaar is op technisch, milieu- en economisch gebied". De wijziging van artikel 10, lid 2, die nu in de trialoog is aangenomen, neemt dit voorbehoud weg en vervangt het in artikel 10, lid 3 (nieuw) door een bijzondere afwijkingsclausule op grond waarvan de lidstaten onder bepaalde voorwaarden uitzonderingen kunnen toestaan op de verplichting tot gescheiden inzameling. De wijziging van artikel 10 van de kaderrichtlijn afvalstoffen heeft zowel gevolgen voor de directe verplichtingen van de producenten en eigenaars als voor de verplichting van de lidstaten om bepaalde afvalstoffen gescheiden in te zamelen, om te voldoen aan de recyclingquota (artikel 11 KRA) en om bio-afval gescheiden in te zamelen (artikel 22 KRA).

Duitsland ondersteunt de door de KRA nagestreefde doelstelling van een duurzame circulaire economie op EU- en nationaal niveau. De circulaire economie moet door alle belanghebbenden worden gesteund en heeft daarom een solide rechtsgrondslag nodig. Duitsland wijst erop dat, ongeacht de afwijkingsclausule in artikel 10, lid 3, KRA, zowel krachtens het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie als krachtens het Duitse grondwettelijke recht, aan afvalproducenten en -eigenaars alleen bindende verplichtingen, zoals met name verplichtingen inzake gescheiden inzameling, kunnen worden opgelegd indien zij evenredig zijn, d.w.z. geschikt, noodzakelijk en passend met het oog op het doel van meer recycling.

2. Hetzelfde geldt voor het nieuwe verbod op de verbranding van gescheiden ingezameld afval uit hoofde van artikel 10, lid 3 bis, van de KRA (nieuw) en het verbod op het storten ervan uit hoofde van artikel 5, lid 3, punt f) (nieuw), van de richtlijn betreffende het storten van afvalstoffen. Deze verbodsbepalingen mogen slechts aan afvalproducenten en -eigenaren worden opgelegd indien zij evenredig zijn. Bovendien schrijft artikel 13 KRA voor dat dit afval moet worden beheerd zonder gevaar voor mens of milieu.

Betreffende de kennisgevingsverplichting voor producten aan het ECHA (artikel 9, lid 1, onder i), en artikel 9, lid 2, KRA)

De bepaling die in de eindfase van de dialoogonderhandelingen in artikel 9, lid 1, onder i), negende streepje, en artikel 9, lid 2, is opgenomen en die voorschrijft dat producten die volgens de REACH-verordening zeer zorgwekkende stoffen bevatten in een databank van het Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) moeten worden opgenomen, roept veel gedetailleerde vragen op die moeten worden opgehelderd zodat de lidstaten regelgeving kunnen opstellen die aan de doelstellingen van de bepaling voldoet. Met name moet worden verduidelijkt hoe de betrokken producten zodanig kunnen worden geïdentificeerd dat zij in een gemakkelijk opvraagbare vorm in een centrale gegevensbank kunnen worden ingevoerd. Voorts moeten gemeenschappelijke bepalingen worden opgesteld, met name met betrekking tot het grote aantal verwachte meervoudige aangiften voor hetzelfde product als gevolg van beoogde uitbreiding van de verplichtingen tot alle leveranciers in de toeleveringsketen.

Duitsland betreurt het dat deze bepaling, die van alle betrokken partijen een aanzienlijke inspanning zal vergen, in het ontwerp is opgenomen zonder dat er een inhoudelijke voorbereiding en effectbeoordeling heeft plaatsgevonden die de complexiteit van de materie recht doet. Duitsland kan enkel instemmen in het licht van het algemene compromis dat in het kader van de dialoogprocedure is bereikt. Duitsland verzoekt de Commissie om, in overleg met het ECHA als het orgaan dat verantwoordelijk is voor het beheer van de gegevensbank, de inhoudelijke verduidelijkingen voor te bereiden die nodig zijn om het ECHA en de lidstaten in staat te stellen de bepaling correct toe te passen, waarbij de inspanningen tot het strikt noodzakelijke worden beperkt. Indien de Commissie van mening is dat hiervoor wijzigingen in het recht van de Unie nodig zijn, wordt zij verzocht overeenkomstige ontwerpbeoordelingen in te dienen.

<i>Afvalpakket: richtlijn betreffende het storten van afvalstoffen</i> Richtlijn (EU) 2018/850 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van Richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen (Voor de EER relevante tekst) PB L 150 van 14.6.2018, blz. 100	10/18	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor; behalve: Onthouding: HU
Verklaring van de Commissie over een beleidskader voor de circulaire economie De Commissie is vastbesloten de volledige tenuitvoerlegging van het EU-actieplan voor de circulaire economie¹⁹ te waarborgen. De Commissie wil op de hoogte blijven van de voortgang die is geboekt met de circulaire economie en heeft daartoe een toezichtkader²⁰ vastgesteld dat voortbouwt op de huidige scoreborden efficiënt gebruik van hulpbronnen en grondstoffen. Tevens vestigt de Commissie de aandacht op haar lopende werkzaamheden op het gebied van een voetafdrukindicator voor producten en organisaties. Maatregelen in het kader van het EU-actieplan voor de circulaire economie dragen tevens bij aan het halen van de doelstellingen van de Unie op het gebied van duurzame consumptie en productie, in samenhang met duurzame-ontwikkelingsdoelstelling 12. Dit is bijvoorbeeld het geval bij de strategie voor plastic²¹ of het onlangs gewijzigde voorstel voor de wettelijke garantie voor consumptieproducten²². Tevens heeft de Commissie, met het oog op de samenhang tussen de regelgevingskaders van de Unie, onlangs een mededeling aangenomen met opties om te werken aan vragen op het snijvlak van de chemicaliën-, product- en afvalwetgeving²³. De Commissie zal in 2018 tevens de mogelijkheden en maatregelen voor een coherenter beleidskader voor de verschillende werkterreinen van haar productbeleid onderzoeken, en de bijdrage daarvan tot een circulaire economie. Tevens wordt in het kader van deze initiatieven en de follow-up ervan de interactie tussen wetgeving en samenwerking met het bedrijfsleven op het gebied van gebruik van bijproducten en de voorbereiding van afval voor hergebruik en recycling in overweging genomen. Wat betreft ecologisch ontwerp bevestigt de Commissie, overeenkomstig het werkprogramma inzake ecologisch ontwerp voor de jaren 2016-2019²⁴, vastberaden erop toe te willen zien dat ecologisch ontwerp een grotere bijdrage levert aan de circulaire economie, bijvoorbeeld door systematischer kwesties aan te pakken op het gebied van materiaalefficiëntie, zoals duurzaamheid en recycleerbaarheid. ¹⁹ COM(2015) 614 final ²⁰ COM(2018) 29 final ²¹ COM (2018) 28 final ²² COM(2017) 637 final ²³ COM (2018) 32 final ²⁴ COM(2016) 773 final			

Verklaring van de Commissie over initiatieven voor de deeleconomie

Overeenkomstig het actieplan circulaire economie²⁵ heeft de Commissie een reeks initiatieven genomen op het gebied van de deeleconomie. De Commissie heeft in haar mededeling over een Europese agenda voor de deeleconomie²⁶ in juni 2016 aangekondigd dat zij de economische en wettelijke ontwikkelingen van de deeleconomie zal blijven monitoren om zo de ontwikkeling van nieuwe en innovatieve bedrijfsmodellen aan te kunnen moedigen en tegelijkertijd toe te kunnen zien op adequate consumenten- en sociale bescherming.

²⁵ COM(2015) 614 final

²⁶ COM(2016) 356 final

Verklaring van de Commissie over microplastic

In het kader van de onlangs aangenomen Europese strategie voor plastic in de circulaire economie²⁷, heeft de Commissie een geïntegreerde aanpak naar voren gebracht om de zorgen die bestaan over microplastic, waaronder uit microkorrels bestaande ingrediënten, aan de orde te stellen. De aanpak is gericht op preventieve maatregelen en beoogt het vrijkomen van microplastic uit alle mogelijke bronnen terug te dringen – hetzij microplastic uit producten waaraan het opzettelijk is toegevoegd (zoals verzorgingsproducten en verf), hetzij microplastic dat voortkomt uit de productie of het gebruik van andere producten (zoals onder invloed van zuurstof afbreekbaar plastic, banden, plastic pellets en textiel).

²⁷ COM (2018) 28 final

Verklaring van de Commissie over de herziening van de verordening betreffende de overbrenging van afvalstoffen en materialen in de einde-afvalfase

In het kader van de geplande herziening van Verordening (EG) nr. 1013/2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen, die vóór eind 2020 haar beslag moet krijgen, zal de Commissie overwegen of het haalbaar om in verdere maatregelen te voorzien met betrekking tot de overbrenging van materialen in de einde-afvalfase, waarvoor op het niveau van de Unie geen criteria volgens artikel 6, lid 2, van de kaderrichtlijn afvalstoffen zijn vastgesteld.

Verklaring van de Commissie over maatregelen om de behandeling van afvalstoffen vóór het storten te waarborgen

Overeenkomstig artikel 6, punt a), van Richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen moeten de lidstaten maatregelen treffen om ervoor te zorgen dat alleen behandelde afvalstoffen worden gestort. Daarbij moet worden gewaarborgd dat dergelijke maatregelen geen afbreuk doen aan de verwezenlijking van de doelstellingen van Richtlijn 2008/98/EG betreffende afvalstoffen (kaderrichtlijn afvalstoffen), zoals herzien, met name wat betreft de afvalhiërarchie, de gescheiden afvalinzameling, en de doelstellingen inzake de voorbereiding voor hergebruik en recycling, zoals bepaald in die richtlijn.

Voortbouwend op de gedachtewisselingen die plaatsvonden tijdens de vergadering van de deskundigengroep kaderrichtlijn afvalstoffen van 30 juni 2017 en in het licht van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie in zaak C-323/13, zal de Commissie haar dialoog met de lidstaten over op dit gebied vast te stellen beleidsmaatregelen de komende maanden opvoeren.

Verklaring van de Commissie inzake de procedure voor het vaststellen van uitvoeringshandelingen

De Commissie benadrukt dat het tegen de letter en de geest van Verordening (EU) nr. 182/2011 (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13) indruist om systematisch een beroep te doen op artikel 5, lid 4, tweede alinea, onder b). Een beroep op deze bepaling moet gegrond zijn op een specifieke behoefte om af te wijken van de basisregel die inhoudt dat de Commissie een ontwerpuitvoeringshandeling kan aannemen indien geen advies is uitgebracht. Aangezien het hier een uitzondering betreft op de algemene regel zoals vastgesteld in artikel 5, lid 4, kan gebruikmaking van de tweede alinea, onder b), niet eenvoudig als een "discretionaire bevoegdheid" van de wetgever worden beschouwd, maar moet dit op restrictieve wijze worden uitgelegd en dus worden gemotiveerd.

Verklaring van de Commissie over de beschikbaarheid van gegevens en rapportageverplichtingen

In het licht van het monitoren van de voortgang met betrekking tot de nieuwe doelstellingen voor stedelijk afval en verpakkingsafval en in het licht van relevante herzieningsclausules, met name om doelen te stellen voor het voorkomen van voedselverspilling en voor het hergebruik van afgewerkte olie, onderstreept de Commissie het belang van de overeenstemming die is bereikt tussen de medewetgevers, namelijk dat de lidstaten erop toe zullen zien dat de rapportage van gegevens over afval, over verpakkingen, over verpakkingsafval (op grond van de Richtlijnen 2008/98/EG en 94/62/EG), en over het storten van afvalstoffen (op grond van Richtlijn 1999/31/EG), het jaar 2020 bestrijkt.

Verklaring van Polen

Frequentie van rapportering door de lidstaten

Polen heeft met teleurstelling kennisgenomen van de verhoging van de frequentie van de rapportering door de lidstaten.

Krachtens de ontwerpverplichtingen moeten de lidstaten nu niet eens per twee jaar maar jaarlijks verslag uitbrengen, en dat heeft nooit in het overeengekomen mandaat gestaan. De naar voren gebrachte oplossingen houden een aanzienlijke administratieve last voor de lidstaten in. Polen steunde het mandaat in mei 2017 op voorwaarde dat zijn verzoek in verband met de rapporteringsfrequentie in aanmerking genomen zou worden.

Verklaring van Griekenland

Griekenland steunt het algemene compromis dat tijdens de onderhandelingen over het "afvalpakket" is bereikt, en onderkent de moeizame inspanningen om tot een akkoord te komen, en het belang van het pakket binnen de strategie voor een circulaire economie.

Echter, tijdens het onderhandelingsproces zijn enkele belangrijke bepalingen opgenomen die juridisch niet coherent zijn, of waarvoor geen gedegen effectbeoordeling gemaakt is, met name:

Artikel 9, lid 1, negende streepje, en artikel 9, lid 1 bis, over het snijvlak tussen REACH en afval, en het ontbreken van een verwijzing naar artikel 10, leden 2 en 3, van de kaderrichtlijn afvalstoffen in:

Artikel 11, lid 1, over selectieve sloop,

Artikel 18, lid 3, over gemengd gevaarlijk afval,

Artikel 20, over gescheiden inzameling van gevaarlijk huishoudelijk afval en

Artikel 22, lid 1, over biologisch afval

Volgens ons zou de toepassing van genoemde bepalingen in de praktijk zo problematisch kunnen zijn voor bedrijven, overheid en burgers, dat dit zelfs averechts zal werken op het algemene doel van duurzame bevordering van de circulaire economie.

Voorts zijn wij van mening dat de volledige financiële verantwoordelijkheid bij de stelsels van uitgebreide producentenverantwoordelijkheid zal komen te liggen, en wij merken op dat het streefcijfer van 10% voor het storten van stedelijk afval in 2035/2040 onvoldoende rekening houdt met de verschillende sociale omstandigheden of bevolkingsdichtheid en bevolkingskenmerken in de lidstaten en onvermijdelijk leidt tot meer verbranding, wat niet meteen het ideale resultaat is.

Voorts sporen wij de Commissie ertoe aan stelselmatig en op een coherente manier een oplossing te zoeken voor de specifieke kenmerken van kleine, afgelegen eilanden, als onderdeel van de uitvoeringsmaatregelen van het pakket, en met name van de gewijzigde richtlijn afvalstorten en van artikel 10, leden 1 tot en met 3, van bovenbedoelde verwante bepalingen.

Verklaring van Finland

Finland steunt doel en strekking van, en het algemene compromis over, het "afvalpakket", dat de weg bereidt voor meer recycling en een meer circulaire economie.

Finland spreekt echter opnieuw zijn zorg uit over de weinig consequente algemene recyclingstreefcijfers voor verpakkingsafval, meer bepaald de materiaalspecifieke streefcijfers (artikel 6, lid 1, punten f) en h), van de richtlijn verpakking en verpakkingsafval).

Finland is meer bepaald van oordeel dat de verlaging van materiaalspecifieke streefcijfers onvoldoende terug te zien is in de algemene streefcijfers voor recycling. Ten opzichte van het Commissievoorstel is het streefcijfer voor recycling van afval van houten verpakkingen verlaagd met 35 procentpunten (van 60% tot 25%) in 2025, en met 45 procentpunten (van 75% tot 30%) in 2030. Desondanks is het algemene streefcijfer voor 2025 (65%) hetzelfde als in het Commissievoorstel, en werd het streefcijfer voor 2030 met slechts 5 procentpunten verlaagd (van 75% tot 70%).

Finland vindt ook dat bij het vaststellen van de algemene streefcijfers voor de recycling van verpakkingsafval onvoldoende is meegewogen dat het aandeel van bepaalde gebruikte verpakkingsmaterialen in sterke mate bepaalt of lidstaten de streefcijfers kunnen halen. In dat opzicht is het uiteindelijke akkoord uiterst nadelig voor de lidstaten waar veel houten verpakkingen worden gebruikt en het afval daarvan een groot aandeel heeft in de totale hoeveelheid verpakkingsafval.

Die lidstaten kunnen de algemene recyclingstreefcijfers in de praktijk alleen halen indien de recyclingpercentages voor afval van houten verpakkingen duidelijk boven de materiaalspecifieke streefcijfers komen te liggen. Zelfs het uiterst efficiënt recyclen van ander verpakkingsafval (d.w.z. met een resultaat ver boven de materiaalspecifieke recyclingstreefcijfers) kan het dominante effect van de lage recyclingpercentages voor houten verpakkingen niet tenietdoen. Dat is tegenstrijdig: voor het recyclen van afval van houten verpakkingen zijn immer bewust lagere streefcijfers vastgesteld, precies omdat het beperkt recyclebaar is.

Daarom, en nogmaals wijzend op zijn inzet en steun voor doel en strekking van het afvalpakket, betreurt Finland het dat de bindende algemene recyclingstreefcijfers voor de verwerking van verpakkingsafval een ongelijke behandeling van de lidstaten inhouden, vanwege het aandeel van bepaalde gebruikte verpakkingsmaterialen ten opzichte van de totale hoeveelheid verpakkingsmateriaal.

Verklaringen van Duitsland

Gescheiden inzameling

1. In artikel 10, lid 2, van de huidige kaderrichtlijn afvalstoffen (KRA) wordt bepaald dat afval gescheiden moet worden ingezameld om te voldoen aan de in artikel 10, lid 1, vastgestelde verplichting tot nuttige toepassing "indien zulks uitvoerbaar is op technisch, milieu- en economisch gebied". De wijziging van artikel 10, lid 2, die nu in de dialoog is aangenomen, neemt dit voorbehoud weg en vervangt het in artikel 10, lid 3 (nieuw) door een bijzondere afwijkingsclausule op grond waarvan de lidstaten onder bepaalde voorwaarden uitzonderingen kunnen toestaan op de verplichting tot gescheiden inzameling. De wijziging van artikel 10 van de kaderrichtlijn afvalstoffen heeft zowel gevolgen voor de directe verplichtingen van de producenten en eigenaars als voor de verplichting van de lidstaten om bepaalde afvalstoffen gescheiden in te zamelen, om te voldoen aan de recyclingquota (artikel 11 KRA) en om bio-afval gescheiden in te zamelen (artikel 22 KRA).

Duitsland ondersteunt de door de KRA nagestreefde doelstelling van een duurzame circulaire economie op EU- en nationaal niveau. De circulaire economie moet door alle belanghebbenden worden gesteund en heeft daarom een solide rechtsgrondslag nodig. Duitsland wijst erop dat, ongeacht de afwijkingsclausule in artikel 10, lid 3, KRA, zowel krachtens het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie als krachtens het Duitse grondwettelijke recht, aan afvalproducenten en -eigenaars alleen bindende verplichtingen, zoals met name verplichtingen inzake gescheiden inzameling, kunnen worden opgelegd indien zij evenredig zijn, d.w.z. geschikt, noodzakelijk en passend met het oog op het doel van meer recycling.

2. Hetzelfde geldt voor het nieuwe verbod op de verbranding van gescheiden ingezameld afval uit hoofde van artikel 10, lid 3 bis, van de KRA (nieuw) en het verbod op het storten ervan uit hoofde van artikel 5, lid 3, punt f) (nieuw), van de richtlijn betreffende het storten van afvalstoffen. Deze verbodsbepalingen mogen slechts aan afvalproducenten en -eigenaren worden opgelegd indien zij evenredig zijn. Bovendien schrijft artikel 13 KRA voor dat dit afval moet worden beheerd zonder gevaar voor mens of milieu.

Betreffende de kennisgevingsverplichting voor producten aan het ECHA (artikel 9, lid 1, onder i), en artikel 9, lid 2, KRA)

De bepaling die in de eindfase van de dialoogonderhandelingen in artikel 9, lid 1, onder i), negende streepje, en artikel 9, lid 2, is opgenomen en die voorschrijft dat producten die volgens de REACH-verordening zeer zorgwekkende stoffen bevatten in een databank van het Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) moeten worden opgenomen, roept veel gedetailleerde vragen op die moeten worden opgehelderd zodat de lidstaten regelgeving kunnen opstellen die aan de doelstellingen van de bepaling voldoet. Met name moet worden verduidelijkt hoe de betrokken producten zodanig kunnen worden geïdentificeerd dat zij in een gemakkelijk opvraagbare vorm in een centrale gegevensbank kunnen worden ingevoerd. Voorts moeten gemeenschappelijke bepalingen worden opgesteld, met name met betrekking tot het grote aantal verwachte meervoudige aangiften voor hetzelfde product als gevolg van beoogde uitbreiding van de verplichtingen tot alle leveranciers in de toeleveringsketen.

Duitsland betreurt het dat deze bepaling, die van alle betrokken partijen een aanzienlijke inspanning zal vergen, in het ontwerp is opgenomen zonder dat er een inhoudelijke voorbereiding en effectbeoordeling heeft plaatsgevonden die de complexiteit van de materie recht doet. Duitsland kan enkel instemmen in het licht van het algemene compromis dat in het kader van de dialoogprocedure is bereikt. Duitsland verzoekt de Commissie om, in overleg met het ECHA als het orgaan dat verantwoordelijk is voor het beheer van de gegevensbank, de inhoudelijke verduidelijkingen voor te bereiden die nodig zijn om het ECHA en de lidstaten in staat te stellen de bepaling correct toe te passen, waarbij de inspanningen tot het strikt noodzakelijke worden beperkt. Indien de Commissie van mening is dat hiervoor wijzigingen in het recht van de Unie nodig zijn, wordt zij verzocht overeenkomstige ontwerpbeoordelingen in te dienen.

<i>Afvalpakket: richtlijn verpakkingsafval</i> Richtlijn (EU) 2018/852 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van Richtlijn 94/62/EG betreffende verpakking en verpakkingsafval (Voor de EER relevante tekst) PB L 150 van 14.6.2018, blz. 141	12/18	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor; behalve: Onthouding: HU
Verklaring van de Commissie over een beleidskader voor de circulaire economie De Commissie is vastbesloten de volledige tenuitvoerlegging van het EU-actieplan voor de circulaire economie²⁸ te waarborgen. De Commissie wil op de hoogte blijven van de voortgang die is geboekt met de circulaire economie en heeft daartoe een toezichtkader⁹ vastgesteld dat voortbouwt op de huidige scoreborden efficiënt gebruik van hulpbronnen en grondstoffen. Tevens vestigt de Commissie de aandacht op haar lopende werkzaamheden op het gebied van een voetafdrukindicator voor producten en organisaties. Maatregelen in het kader van het EU-actieplan voor de circulaire economie dragen tevens bij aan het halen van de doelstellingen van de Unie op het gebied van duurzame consumptie en productie, in samenhang met duurzame-ontwikkelingsdoelstelling 12. Dit is bijvoorbeeld het geval bij de strategie voor plastic³⁰ of het onlangs gewijzigde voorstel voor de wettelijke garantie voor consumptieproducten³¹. Tevens heeft de Commissie, met het oog op de samenhang tussen de regelgevingskaders van de Unie, onlangs een mededeling aangenomen met opties om te werken aan vragen op het snijvlak van de chemicaliën-, product- en afvalwetgeving³². De Commissie zal in 2018 tevens de mogelijkheden en maatregelen voor een coherenter beleidskader voor de verschillende werkteerrenen van haar productbeleid onderzoeken, en de bijdrage daarvan tot een circulaire economie. Tevens wordt in het kader van deze initiatieven en de follow-up ervan de interactie tussen wetgeving en samenwerking met het bedrijfsleven op het gebied van gebruik van bijproducten en de voorbereiding van afval voor hergebruik en recycling in overweging genomen. Wat betreft ecologisch ontwerp bevestigt de Commissie, overeenkomstig het werkprogramma inzake ecologisch ontwerp voor de jaren 2016-2019³³, vastberaden erop toe te willen zien dat ecologisch ontwerp een grotere bijdrage levert aan de circulaire economie, bijvoorbeeld door systematischer kwesties aan te pakken op het gebied van materiaalefficiëntie, zoals duurzaamheid en recycleerbaarheid. ²⁸ COM(2015) 614 final ²⁹ COM(2018) 29 final ³⁰ COM (2018) 28 final ³¹ COM(2017) 637 final ³² COM (2018) 32 final ³³ COM(2016) 773 final			

Verklaring van de Commissie over initiatieven voor de deeleconomie

Overeenkomstig het actieplan circulaire economie³⁴ heeft de Commissie een reeks initiatieven genomen op het gebied van de deeleconomie. De Commissie heeft in haar mededeling over een Europese agenda voor de deeleconomie³⁵ in juni 2016 aangekondigd dat zij de economische en wettelijke ontwikkelingen van de deeleconomie zal blijven monitoren om zo de ontwikkeling van nieuwe en innovatieve bedrijfsmodellen aan te kunnen moedigen en tegelijkertijd toe te kunnen zien op adequate consumenten- en sociale bescherming.

³⁴ COM(2015) 614 final

³⁵ COM(2016) 356 final

Verklaring van de Commissie over microplastic

In het kader van de onlangs aangenomen Europese strategie voor plastic in de circulaire economie³⁶, heeft de Commissie een geïntegreerde aanpak naar voren gebracht om de zorgen die bestaan over microplastic, waaronder uit microkorrels bestaande ingrediënten, aan de orde te stellen. De aanpak is gericht op preventieve maatregelen en beoogt het vrijkomen van microplastic uit alle mogelijke bronnen terug te dringen – hetzij microplastic uit producten waaraan het opzettelijk is toegevoegd (zoals verzorgingsproducten en verf), hetzij microplastic dat voortkomt uit de productie of het gebruik van andere producten (zoals onder invloed van zuurstof afbreekbaar plastic, banden, plastic pellets en textiel).

³⁶ COM (2018) 28 final

Verklaring van de Commissie over de herziening van de verordening betreffende de overbrenging van afvalstoffen en materialen in de einde-afvalfase

In het kader van de geplande herziening van Verordening (EG) nr. 1013/2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen, die vóór eind 2020 haar beslag moet krijgen, zal de Commissie overwegen of het haalbaar om in verdere maatregelen te voorzien met betrekking tot de overbrenging van materialen in de einde-afvalfase, waarvoor op het niveau van de Unie geen criteria volgens artikel 6, lid 2, van de kaderrichtlijn afvalstoffen zijn vastgesteld.

Verklaring van de Commissie over maatregelen om de behandeling van afvalstoffen vóór het storten te waarborgen

Overeenkomstig artikel 6, punt a), van Richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen moeten de lidstaten maatregelen treffen om ervoor te zorgen dat alleen behandelde afvalstoffen worden gestort. Daarbij moet worden gewaarborgd dat dergelijke maatregelen geen afbreuk doen aan de verwezenlijking van de doelstellingen van Richtlijn 2008/98/EG betreffende afvalstoffen (kaderrichtlijn afvalstoffen), zoals herzien, met name wat betreft de afvalhiërarchie, de gescheiden afvalinzameling, en de doelstellingen inzake de voorbereiding voor hergebruik en recycling, zoals bepaald in die richtlijn.

Voortbouwend op de gedachtewisselingen die plaatsvonden tijdens de vergadering van de deskundigengroep kaderrichtlijn afvalstoffen van 30 juni 2017 en in het licht van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie in zaak C-323/13, zal de Commissie haar dialoog met de lidstaten over op dit gebied vast te stellen beleidsmaatregelen de komende maanden opvoeren.

Verklaring van de Commissie inzake de procedure voor het vaststellen van uitvoeringshandelingen

De Commissie benadrukt dat het tegen de letter en de geest van Verordening (EU) nr. 182/2011 (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13) indruist om systematisch een beroep te doen op artikel 5, lid 4, tweede alinea, onder b). Een beroep op deze bepaling moet gegrond zijn op een specifieke behoefte om af te wijken van de basisregel die inhoudt dat de Commissie een ontwerpuitvoeringshandeling *kan* aannemen indien geen advies is uitgebracht. Aangezien het hier een uitzondering betreft op de algemene regel zoals vastgesteld in artikel 5, lid 4, kan gebruikmaking van de tweede alinea, onder b), niet eenvoudig als een "discretionaire bevoegdheid" van de wetgever worden beschouwd, maar moet dit op restrictieve wijze worden uitgelegd en dus worden gemotiveerd.

Verklaring van de Commissie over de beschikbaarheid van gegevens en rapportageverplichtingen

In het licht van het monitoren van de voortgang met betrekking tot de nieuwe doelstellingen voor stedelijk afval en verpakkingsafval en in het licht van relevante herzieningsclausules, met name om doelen te stellen voor het voorkomen van voedselverspilling en voor het hergebruik van afgewerkte olie, onderstreept de Commissie het belang van de overeenstemming die is bereikt tussen de medewetgevers, namelijk dat de lidstaten erop toe zullen zien dat de rapportage van gegevens over afval, over verpakkingen, over verpakkingsafval (op grond van de Richtlijnen 2008/98/EG en 94/62/EG), en over het storten van afvalstoffen (op grond van Richtlijn 1999/31/EG), het jaar 2020 bestrijkt.

Verklaring van Polen

I. Frequentie van rapportering door de lidstaten

Polen heeft met teleurstelling kennisgenomen van de verhoging van de frequentie van de rapportering door de lidstaten.

Krachtens de ontwerpverplichtingen moeten de lidstaten nu niet eens per twee jaar maar jaarlijks verslag uitbrengen, en dat heeft nooit in het overeengekomen mandaat gestaan. De naar voren gebrachte oplossingen houden een aanzienlijke administratieve last voor de lidstaten in. Polen steunde het mandaat in mei 2017 op voorwaarde dat zijn verzoek in verband met de rapporteringsfrequentie in aanmerking genomen zou worden.

II. Geloofwaardigheid en haalbaarheid van bepaalde streefcijfers voor recycling

In verband met recycling van kunststof verpakkingsafval is Polen van oordeel dat het streefcijfer van 55% in 2030, gezien de kenmerken van bepaalde materialen, technisch wellicht moeilijk te verwezenlijken zal zijn.

Verklaring van Griekenland

Griekenland steunt het algemene compromis dat tijdens de onderhandelingen over het "afvalpakket" is bereikt, en onderkent de moeizame inspanningen om tot een akkoord te komen, en het belang van het pakket binnen de strategie voor een circulaire economie.

Echter, tijdens het onderhandelingsproces zijn enkele belangrijke bepalingen opgenomen die juridisch niet coherent zijn, of waarvoor geen gedegen effectbeoordeling gemaakt is, met name:

Artikel 9, lid 1, negende streepje, en artikel 9, lid 1 bis, over het snijvlak tussen REACH en afval, en het ontbreken van een verwijzing naar artikel 10, leden 2 en 3, van de kaderrichtlijn afvalstoffen in:

Artikel 11, lid 1, over selectieve sloop,

Artikel 18, lid 3, over gemengd gevaarlijk afval,

Artikel 20, over gescheiden inzameling van gevaarlijk huishoudelijk afval en

Artikel 22, lid 1, over biologisch afval.

Volgens ons zou de toepassing van genoemde bepalingen in de praktijk zo problematisch kunnen zijn voor bedrijven, overheid en burgers, dat dit zelfs averechts zal werken op het algemene doel van duurzame bevordering van de circulaire economie.

Voorts zijn wij van mening dat de volledige financiële verantwoordelijkheid bij de stelsels van uitgebreide producentenverantwoordelijkheid zal komen te liggen, en wij merken op dat het streefcijfer van 10% voor het storten van stedelijk afval in 2035/2040 onvoldoende rekening houdt met de verschillende sociale omstandigheden of bevolkingsdichtheid en bevolkingskenmerken in de lidstaten en onvermijdelijk leidt tot meer verbranding, wat niet meteen het ideale resultaat is.

Voorts sporen wij de Commissie ertoe aan stelselmatig en op een coherente manier een oplossing te zoeken voor de specifieke kenmerken van kleine, afgelegen eilanden, als onderdeel van de uitvoeringsmaatregelen van het pakket, en met name van de gewijzigde richtlijn afvalstorten en van artikel 10, leden 1 tot en met 3, van bovenbedoelde verwante bepalingen.

Verklaring van Finland

Finland steunt doel en strekking van, en het algemene compromis over, het "afvalpakket", dat de weg bereidt voor meer recycling en een meer circulaire economie.

Finland spreekt echter opnieuw zijn zorg uit over de weinig consequente algemene recyclingstreefcijfers voor verpakkingsafval, meer bepaald de materiaalspecifieke streefcijfers (artikel 6, lid 1, punten f) en h), van de richtlijn verpakking en verpakkingsafval).

Finland is meer bepaald van oordeel dat de verlaging van materiaalspecifieke streefcijfers onvoldoende terug te zien is in de algemene streefcijfers voor recycling. Ten opzichte van het Commissievoorstel is het streefcijfer voor recycling van afval van houten verpakkingen verlaagd met 35 procentpunten (van 60% tot 25%) in 2025, en met 45 procentpunten (van 75% tot 30%) in 2030. Desondanks is het algemene streefcijfer voor 2025 (65%) hetzelfde als in het Commissievoorstel, en werd het streefcijfer voor 2030 met slechts 5 procentpunten verlaagd (van 75% tot 70%).

Finland vindt ook dat bij het vaststellen van de algemene streefcijfers voor de recycling van verpakkingsafval onvoldoende is meegewogen dat het aandeel van bepaalde gebruikte verpakkingsmaterialen in sterke mate bepaalt of lidstaten de streefcijfers kunnen halen. In dat opzicht is het uiteindelijke akkoord uiterst nadelig voor de lidstaten waar veel houten verpakkingen worden gebruikt en het afval daarvan een groot aandeel heeft in de totale hoeveelheid verpakkingsafval.

Die lidstaten kunnen de algemene recyclingstreefcijfers in de praktijk alleen halen indien de recyclingpercentages voor afval van houten verpakkingen duidelijk boven de materiaalspecifieke streefcijfers komen te liggen. Zelfs het uiterst efficiënt recyclen van ander verpakkingsafval (d.w.z. met een resultaat ver boven de materiaalspecifieke recyclingstreefcijfers) kan het dominante effect van de lage recyclingpercentages voor houten verpakkingen niet tenietdoen. Dat is tegenstrijdig: voor het recyclen van afval van houten verpakkingen zijn immer bewust lagere streefcijfers vastgesteld, precies omdat het beperkt recyclebaar is.

Daarom, en nogmaals wijzend op zijn inzet en steun voor doel en strekking van het afvalpakket, betreurt Finland het dat de bindende algemene recyclingstreefcijfers voor de verwerking van verpakkingsafval een ongelijke behandeling van de lidstaten inhouden, vanwege het aandeel van bepaalde gebruikte verpakkingsmaterialen ten opzichte van de totale hoeveelheid verpakkingsmateriaal.

Verklaringen van Duitsland

Gescheiden inzameling

1. In artikel 10, lid 2, van de huidige kaderrichtlijn afvalstoffen (KRA) wordt bepaald dat afval gescheiden moet worden ingezameld om te voldoen aan de in artikel 10, lid 1, vastgestelde verplichting tot nuttige toepassing "indien zulks uitvoerbaar is op technisch, milieu- en economisch gebied". De wijziging van artikel 10, lid 2, die nu in de dialoog is aangenomen, neemt dit voorbehoud weg en vervangt het in artikel 10, lid 3 (nieuw) door een bijzondere afwijkingsclausule op grond waarvan de lidstaten onder bepaalde voorwaarden uitzonderingen kunnen toestaan op de verplichting tot gescheiden inzameling. De wijziging van artikel 10 van de kaderrichtlijn afvalstoffen heeft zowel gevolgen voor de directe verplichtingen van de producenten en eigenaars als voor de verplichting van de lidstaten om bepaalde afvalstoffen gescheiden in te zamelen, om te voldoen aan de recyclingquota (artikel 11 KRA) en om bio-afval gescheiden in te zamelen (artikel 22 KRA).

Duitsland ondersteunt de door de KRA nagestreefde doelstelling van een duurzame circulaire economie op EU- en nationaal niveau. De circulaire economie moet door alle belanghebbenden worden gesteund en heeft daarom een solide rechtsgrondslag nodig. Duitsland wijst erop dat, ongeacht de afwijkingsclausule in artikel 10, lid 3, KRA, zowel krachtens het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie als krachtens het Duitse grondwettelijke recht, aan afvalproducenten en -eigenaars alleen bindende verplichtingen, zoals met name verplichtingen inzake gescheiden inzameling, kunnen worden opgelegd indien zij evenredig zijn, d.w.z. geschikt, noodzakelijk en passend met het oog op het doel van meer recycling.

2. Hetzelfde geldt voor het nieuwe verbod op de verbranding van gescheiden ingezameld afval uit hoofde van artikel 10, lid 3 bis, van de KRA (nieuw) en het verbod op het storten ervan uit hoofde van artikel 5, lid 3, punt f) (nieuw), van de richtlijn betreffende het storten van afvalstoffen. Deze verbodsbepalingen mogen slechts aan afvalproducenten en -eigenaren worden opgelegd indien zij evenredig zijn. Bovendien schrijft artikel 13 KRA voor dat dit afval moet worden beheerd zonder gevaar voor mens of milieu.

Betreffende de kennisgevingsverplichting voor producten aan het ECHA (artikel 9, lid 1, onder i), en artikel 9, lid 2, KRA)

De bepaling die in de eindfase van de dialoogonderhandelingen in artikel 9, lid 1, onder i), negende streepje, en artikel 9, lid 2, is opgenomen en die voorschrijft dat producten die volgens de REACH-verordening zeer zorgwekkende stoffen bevatten in een databank van het Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) moeten worden opgenomen, roept veel gedetailleerde vragen op die moeten worden opgehelderd zodat de lidstaten regelgeving kunnen opstellen die aan de doelstellingen van de bepaling voldoet. Met name moet worden verduidelijkt hoe de betrokken producten zodanig kunnen worden geïdentificeerd dat zij in een gemakkelijk opvraagbare vorm in een centrale gegevensbank kunnen worden ingevoerd. Voorts moeten gemeenschappelijke bepalingen worden opgesteld, met name met betrekking tot het grote aantal verwachte meervoudige aangiften voor hetzelfde product als gevolg van beoogde uitbreiding van de verplichtingen tot alle leveranciers in de toeleveringsketen.

Duitsland betreurt het dat deze bepaling, die van alle betrokken partijen een aanzienlijke inspanning zal vergen, in het ontwerp is opgenomen zonder dat er een inhoudelijke voorbereiding en effectbeoordeling heeft plaatsgevonden die de complexiteit van de materie recht doet. Duitsland kan enkel instemmen in het licht van het algemene compromis dat in het kader van de dialoogprocedure is bereikt. Duitsland verzoekt de Commissie om, in overleg met het ECHA als het orgaan dat verantwoordelijk is voor het beheer van de gegevensbank, de inhoudelijke verduidelijkingen voor te bereiden die nodig zijn om het ECHA en de lidstaten in staat te stellen de bepaling correct toe te passen, waarbij de inspanningen tot het strikt noodzakelijke worden beperkt. Indien de Commissie van mening is dat hiervoor wijzigingen in het recht van de Unie nodig zijn, wordt zij verzocht overeenkomstige ontwerpbeoordelingen in te dienen.

Verordening biologische landbouw Verordening (EU) 2018/848 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 834/2007 van de Raad PB L 150 van 14.6.2018, blz. 1	62/17	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor; behalve: Tegen: CZ, CY, LT, SK, FI Onthouding: BE, HU, AT
--	-------	-----------------------------	--

Verklaringen van de Commissie

Verklaring van de Commissie met betrekking tot tijdelijke experimenten voor biologische rassen

De Commissie erkent dat moet worden bepaald onder welke voorwaarden biologische rassen die voor de biologische productie geschikt zijn, moeten worden ontwikkeld.

Om criteria te kunnen vaststellen voor de beschrijving van de kenmerken van "voor de biologische productie geschikte biologische rassen" en de voorwaarden te kunnen omschrijven waaronder die rassen mogen worden geproduceerd om in de handel te worden gebracht, zet de Commissie uiterlijk zes maanden na de datum van toepassing van deze verordening een tijdelijk experiment op.

In het kader van dit tijdelijke experiment zullen criteria voor de beschrijving van de onderscheidbaarheid, homogeniteit en bestendigheid van de "voor de biologische productie geschikte biologische rassen" worden vastgesteld en zal, in voorkomend geval, de cultuur- en gebruikswaarde van die rassen worden bepaald; voorts zullen in dat kader andere afzetvoorwaarden, bijv. op het gebied van etikettering en verpakking, worden bepaald. Bij deze voorwaarden en criteria zal rekening worden gehouden met de specifieke behoeften en doelstellingen van de biologische landbouw, zoals vergroting van de genetische diversiteit, ziekteresistentie en aanpassing aan de bodem- en klimaatomstandigheden. Jaarlijks zal een verslag worden opgesteld om de voortgang van het tijdelijke experiment te monitoren.

In het kader van dit experiment, dat een looptijd van zeven jaar heeft en betrekking moet hebben op voldoende grote hoeveelheden, kunnen de lidstaten worden vrijgesteld van bepaalde verplichtingen van Richtlijn 66/401/EEG, Richtlijn 66/402/EEG, Richtlijn 68/193/EEG, Richtlijn 2002/53/EG, Richtlijn 2002/54/EG, Richtlijn 2002/55/EEG, Richtlijn 2002/56/EEG, Richtlijn 2002/57/EEG, Richtlijn 2008/72/EEG en Richtlijn 2008/90/EG.

De Commissie zal de resultaten van dit experiment beoordelen om met betrekking tot de kenmerken van de "voor de biologische productie geschikte biologische rassen" een wijziging voor te stellen van de voorschriften van de horizontale wetgeving inzake het in de handel brengen van zaden en ander teeltmateriaal.

Verklaring van de Commissie met betrekking tot artikel 55

De Commissie benadrukt dat het tegen de letter en de geest van Verordening (EU) nr. 182/2011 (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13) indruist om systematisch gebruik te maken van artikel 5, lid 4, tweede alinea, onder b). Een beroep op deze bepaling moet gegrond zijn op een specifieke behoefte om af te wijken van de basisregel die inhoudt dat de Commissie een ontwerpuitvoeringshandeling kan aannemen indien geen advies is uitgebracht. Aangezien het hier een uitzondering betreft op de algemene regel zoals vastgesteld in artikel 5, lid 4, kan gebruikmaking van de tweede alinea, onder b), niet eenvoudig als een "discretionaire bevoegdheid" van de wetgever worden beschouwd, maar moet dit op restrictieve wijze worden uitgelegd en dus worden gemotiveerd.

Verklaring van Frankrijk

Frankrijk had gehoopt op een meer ambitieuze aanpak inzake het gebruik van toevoegingsstoffen, synergisten en formuleringshulpstoffen in de biologische productie. Het kan instemmen met de definitieve tekst, omdat het mogelijk blijft het gebruik van bepaalde stoffen op nationaal niveau te verbieden indien deze niet voldoen aan de beginselen en doelstellingen van de biologische productie.

Frankrijk verzoekt de Commissie toezicht te houden op de uitvoering van artikel 9, lid 3, en de gevolgen ervan voor de biologische productie. Indien blijkt dat de uitvoering van artikel 9, lid 3, tweede alinea, waarschijnlijk negatieve gevolgen zal hebben voor de integriteit van de biologische sector, dient de Commissie een passende wijziging van de verordening voor te stellen aan de Raad en het Europees Parlement.

Tot slot wenst Frankrijk er andermaal op te wijzen dat het de vaste wil heeft ervoor te zorgen dat de uitvoering van de verordening op Europees en nationaal niveau volledig strookt met de doelstellingen ervan, met name wat betreft de soliditeit van het controlesysteem. Het wenst tevens te herinneren aan zijn verklaringen die zijn opgenomen in de notulen van de vergaderingen van het SCL van 27 februari en 29 mei 2017.

Verklaring van Zweden

Zweden steunt de vaststelling van de nieuwe verordening inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten. Met de verordening wordt een langetermijnkader voor de biologische sector tot stand gebracht. Zweden betreurt het echter dat delen van de verordening een hinderpaal vormen voor de uitbreiding van bepaalde productievormen, bijvoorbeeld de ontwikkeling van bepaalde broeikasbedrijven die hun areaal niet zullen kunnen verhogen. De verordening zal tevens in sommige gevallen innovatie bemoeilijken en dus mogelijk ook de ontwikkeling van de sector op lange termijn. Zweden zal blijven bijdragen aan de positieve ontwikkeling van de biologische-landbouwsector, en ziet uit naar het verslag van de Commissie over het gebruik van afgescheiden bedden in de biologische productie. Wetenschappelijke feiten waarin de geografische en klimaatverschillen tussen de lidstaten zijn verdisconteerd, dienen de basis te vormen voor regels voor broeikasbedrijven.

Verklaring van Tsjechië

Tsjechië is bezorgd over de vorm van het definitieve voorstel voor de verordening inzake biologische productie. Wij betreuren het dat de oorspronkelijke intenties van de hervorming, namelijk de hervorming en harmonisering van de regels voor biologische exploitanten in de hele EU, niet zijn gerealiseerd. Voorts vrezen wij dat de inconsistenties in de tekst ertoe kunnen leiden dat consumenten hun vertrouwen in de biologische etikettering verliezen.

Voorts betreurt Tsjechië ten eerste het uitstellen van een oplossing voor de aanwezigheid van residuen van pesticiden in biologische producten, hetgeen als een van de essentiële punten in de huidige hervorming werd beschouwd. Hiermee wordt aan de consumenten een zorgwekkend signaal afgegeven: hun verwachtingen dat biologische producten geen residuen van pesticiden bevatten, worden niet noodzakelijkerwijs ingelost.

Wij beschouwen het akkoord als een stap achteruit, waardoor de verdere ontwikkeling van de sector wordt ondermijnd.

Verklaring van Litouwen

Litouwen wijst erop dat het voorstel nog steeds één ongepaste bepaling bevat, die niet voldoet aan de verwachtingen van de consument en inhoudt dat een besluit over de grenswaarde van niet-toegelaten stoffen in de biologische productie tot een latere datum wordt uitgesteld. Het voorstel in zijn huidige vorm stelt in de hele EU die consumenten teleur die voor biologische producten kiezen vanwege de specifieke productiekenmerken ervan, namelijk "schone" producten zonder pesticiden.

Wij wijzen er tevens op dat het voorstel niet zorgt voor een EU-brede harmonisering van de voorschriften. Omdat tegen elke prijs een akkoord moet worden bereikt, bevat het voorstel een aantal afwijkingen waarvoor de lidstaten op individuele basis kunnen kiezen, alsmede een aantal afwijkingen voor specifieke lidstaten. Dit zal leiden tot ongelijke concurrentievoorwaarden op de markt.

Om bovengenoemde redenen is Litouwen gekant tegen de tekst van het voorstel inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten.

<i>Verordening typegoedkeuring</i> Verordening (EU) 2018/858 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 betreffende de goedkeuring van en het markttoezicht op motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan en systemen, onderdelen en technische eenheden die voor dergelijke voertuigen zijn bestemd, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 715/2007 en (EG) nr. 595/2009 en tot intrekking van Richtlijn 2007/46/EG (Voor de EER relevante tekst) PB L 151 van 14.6.2018, blz. 1	73/17	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Onthouding: CZ, DE, LV, SK
Verklaringen van de Europese Commissie <u>Het verband tussen de verschillende EU- en nationale databanken (artikel 9bis)</u> De Commissie deelt de mening van de wetgever dat de verschillende databanken die voor typegoedkeuring en markttoezicht worden gebruikt aan elkaar moeten worden gekoppeld. Aangezien sommige databanken afzonderlijk door lidstaten worden beheerd, zal succesvolle koppeling afhangen van de volledige medewerking van de lidstaten. <u>Een "New Deal voor de consument"</u> De Commissie is bezorgd over situaties waarbij op grote schaal schade wordt veroorzaakt die impact heeft op de belangen van de consumenten, zoals geïllustreerd door de onthullingen in september 2015 over de omzeiling van emissienormen voor bepaalde luchtverontreinigende stoffen door autofabrikanten, en is zich bewust van de beperkingen van de bestaande nationale procedurele middelen om te zorgen voor gepaste verhaal-mogelijkheden voor consumenten in dergelijke situaties. De Commissie heeft als onderdeel van het "New Deal voor de consument"-pakket op 11 april 2018 een voorstel goedgekeurd over representatieve vorderingen ter bescherming van de collectieve belangen van consumenten [COM(2018)184] om ervoor te zorgen dat bevoegde instanties namens consumenten groepsvorderingen kunnen indienen en dat nationale autoriteiten voor consumentenzaken strengere sancties kunnen opleggen. Dankzij dit voorstel zullen slachtoffers van oneerlijke handelspraktijken, zoals misleidende reclame door autofabrikanten die de EU regels voor de typegoedkeuring van voertuigen of de milieuwetgeving niet naleven, collectief verhaal kunnen halen.			

De verplichte marktcontroles op de markt door de Commissie (artikel 9)

De Commissie is tevreden dat de door haar uit te voeren marktcontroles werden bevestigd door de wetgever. Het is nu van essentieel belang dat de wetgever er ook voor zorgt dat deze activiteit voldoende wordt gefinancierd, met name in het kader van het voorstel van de Commissie voor het volgende meerjarig financieel kader.

Het status quo voor restantvoorraden (artikel 47)

De Commissie betreurt dat de toekomstige wetgeving voor restantvoorraden de status quo ongemoeid laat door de nationale procedure die belastend is voor importeurs, voertuigproducenten en nationale en regionale instanties te bevestigen in plaats van een EU-procedure in te stellen. De huidige procedure heeft tevens geen toegevoegde waarde op het vlak van veiligheid en milieu en schept problemen voor de interne markt van tweedehandsvoertuigen. **De regels inzake de werkzaamheden van het comité**

In verband met de regels van het comité benadrukt de Commissie dat het tegen de letter en de geest van Verordening (EU) nr. 182/2011 (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13) indruist om systematisch artikel 5, lid 4, tweede alinea, onder b) in te roepen. Een beroep op deze bepaling moet gegrond zijn op een specifieke behoefte om af te wijken van de basisregel die inhoudt dat de Commissie een ontwerpuitleveringshandeling kan aannemen indien geen advies is uitgebracht. Aangezien het hier een uitzondering betreft op de algemene regel zoals vastgesteld in artikel 5, lid 4, kan gebruikmaking van de tweede alinea, onder b), niet eenvoudig als een "discretionaire bevoegdheid" van de wetgever worden beschouwd, maar moet dit op restrictieve wijze worden uitgelegd en dus worden gemotiveerd.

Het schrappen van de bevoegdheidsdelegatie aan de Commissie om wetgeving vast te stellen inzake manipulatie-instrumenten voor het testen van CO₂ tijdens het gebruik (artikel 91)

De Commissie betreurt dat het oorspronkelijke voorstel van de Commissie om uitvoeringswetgeving vast te stellen inzake de conformiteit van CO₂-emissies tijdens het gebruik niet is ondersteund door de medewetgevers. Hierdoor zal verdere vertraging optreden bij het vaststellen van een beoordelingsprocedure voor de conformiteit tijdens het gebruik, wat een essentiële stap is om ervoor te zorgen dat de aan afzonderlijke voertuigen toegeschreven CO₂-emissiewaarden en brandstofverbruikswaarden betrouwbaar zijn. De Commissie heeft een gelijkaardig mandaat opgenomen in haar voorstel voor nieuwe CO₂-emissienormen voor lichte voertuigen dat is aangenomen op 8 november 2017 en roept de medewetgevers op om dit te steunen.

Verklaring van Tsjechië en Letland

Tsjechië en Letland zijn het er volledig mee eens dat het kader voor de typegoedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan en van systemen, onderdelen en technische eenheden die voor dergelijke voertuigen zijn bestemd, opnieuw moet worden gezien teneinde een hoge mate van veiligheid en bescherming van de gezondheid en het milieu te waarborgen.

Tsjechië en Letland steunen de doelstellingen en beginselen van de nieuwe verordening, met name: doeltreffend markttoezicht, duidelijke en geharmoniseerde terugroepings- en vrijwaringsprocedures, juist functioneren van de technische diensten, nauwere samenwerking tussen nationale autoriteiten en uniforme toepassing van de typegoedkeuringsvoorschriften. Doeltreffend markttoezicht moet primair uitgaan van het beginsel risicobeoordeling.

Tsjechië en Letland blijven sceptisch over de beweerde meerwaarde van het extra toezicht van de Commissie op nationale typegoedkeuringsinstanties, zoals overeengekomen in de tekst van artikel 9a die het resultaat is van de dialoog met het Europees Parlement. De beoordeling van typegoedkeuringsinstanties door de Commissie kan niet worden gezien als nodig en proportioneel om de doelstellingen van de verordening te verwezenlijken. Integendeel, niet alleen zorgt dit mechanisme voor extra onnodige administratieve lasten voor het stelsel, het ondermijnt de beginselen zelf van het EU-typegoedkeuringsstelsel. Artikel 9a botst met de activiteiten van nationale autoriteiten die tot de bevoegdheid van de lidstaten behoren. Het niet eerbiedigen van de bevoegdheden van nationale typegoedkeuringsinstanties ondermijnt het vertrouwen in en de naleving van het EU-typegoedkeuringsstelsel zelf. Bovendien vormt die beoordeling een doublure van het systeem van intercollegiale toetsing en zorgt zij voor een toename van de al aanzienlijke administratieve lasten voor de autoriteiten.

Tsjechië en Letland zijn overigens van mening dat de tekst van artikel 90 van cruciaal belang is, omdat daarmee een EU-sanctiemechanisme tot stand komt met rechtstreekse gevolgen voor de fabrikanten. De procedure en de methoden voor het berekenen en innen van administratieve boetes, dienen derhalve door middel van een uitvoeringshandeling te worden vastgesteld.

Verklaring van Duitsland

De bondsregering dankt alle betrokken partijen voor de voorliggende ontwerpverordening betreffende de goedkeuring van en het markttoezicht op motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan. Duitsland steunt de herziening van de kaderrichtlijn betreffende de goedkeuring van en het markttoezicht op motorvoertuigen, systemen, onderdelen en technische eenheden, teneinde een hoog niveau van verkeersveiligheid en de bescherming van de gezondheid en het milieu te waarborgen. Dit betreft met name de invoering van verplicht markttoezicht, de informatieplicht voor de lidstaten en de intensivering van het toezicht op de technische diensten die in het kader van de typegoedkeuring voertuiginspecties uitvoeren.

Vanuit het standpunt van de bondsregering gaat de ontwerpverordening echter niet ver genoeg. Het doel is de regels voor typegoedkeuring en markttoezicht te verbeteren en het vertrouwen in de Europese typegoedkeuringsregels te herstellen. Tijdens de besprekingen heeft Duitsland een groot aantal voorstellen ingediend die verder gaan dan het huidige voorstel, en die zouden hebben bijgedragen tot de ondubbelzinnigheid, duidelijkheid en toepasbaarheid ervan. Tot spijt van de bondsregering zijn enkele essentiële eisen van Duitsland niet in deze ontwerpverordening opgenomen. Het betreft met name de volgende punten:

- De specificatie van regels voor typegoedkeuring en markttoezicht, met een duidelijk omschreven procedure voor producten die niet aan de eisen voldoen.
- Het voorstel van de bondsregering om een instantie voor geschillenbeslechting in het leven te roepen die - als deskundig orgaan - in geval van geschillen binnen een duidelijk tijdsbestek uitsluitel kan geven.
- De invoering van een rouleersysteem onder de technische diensten om de kwaliteit te verbeteren. Volgens het "vierogenprincipe" moet een tweede technische dienst aan de hand van steekproeven controles uitvoeren en zo de kwaliteit van typegoedkeuringen helpen verhogen.
- De vervanging van de regels voor restantvoorraden door een certificaat van overeenstemming dat ten behoeve van de eerste registratie voor onbepaalde tijd wordt afgegeven.
- Duitsland blijft zich ook inzetten voor de officiële monitoring van de CO₂ -uitstoot en de controle op het brandstofverbruik in het echte wegverkeer, aangezien deze uit dit voorstel zijn geschrapt. De bondsregering vindt het belangrijk dat deze maatregel snel wordt ingevoerd.

NIET-WETGEVINGSHANDELINGEN	
HANDELING	DOCUMENT / VERKLARINGEN
<i>Besluit van de Raad betreffende het EU-standpunt in de OTIF-commissie van deskundigen van het RID (30 mei 2018)</i> Besluit (EU) 2018/768 van de Raad van 22 mei 2018 tot vaststelling van het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen op de 55e zitting van de commissie van deskundigen betreffende het spoorwegvervoer van gevaarlijke goederen van de Intergouvernementele Organisatie voor het internationale spoorwegvervoer met betrekking tot bepaalde wijzigingen in aanhangsel C van het Verdrag betreffende het internationale spoorwegvervoer PB L 129 van 25.5.2018, blz. 77	7209/18
<i>Data voor de EP-verkiezingen in 2019</i> Besluit (EU, Euratom) 2018/767 van de Raad van 22 mei 2018 tot vaststelling van de periode voor de negende verkiezing van vertegenwoordigers in het Europees Parlement door middel van rechtstreekse algemene verkiezingen PB L 129 van 25.5.2018, blz. 76	7162/18
<i>Herziening van de aanbeveling inzake sleutelcompetenties voor een leven lang leren</i> Aanbeveling van de Raad van 22 mei 2018 inzake sleutelcompetenties voor een leven lang leren (Voor de EER relevante tekst) PB C 189 van 4.6.2018, blz. 1	9009/18
<i>Aanbeveling inzake de bevordering van gemeenschappelijke waarden, inclusief onderwijs en de Europese dimensie in lesgeven</i> Aanbeveling van de Raad van 22 mei 2018 inzake de bevordering van gemeenschappelijke waarden, inclusief onderwijs en de Europese dimensie in lesgeven PB C 195 van 7.6.2018, blz. 1	9010/18

Conclusies van de Raad over toewerken naar een visie op een Europese onderwijsruimte	9012/18
Conclusies van de Raad over de rol van jongeren bij de opbouw van een veilige, hechte en harmonieuze samenleving in Europa	9013/18
Conclusies van de Raad over de rol van de jeugd bij het aanpakken van de demografische uitdagingen in de Europese Unie	9014/18
Conclusies van de Raad over de noodzaak cultureel erfgoed op alle beleidsgebieden van de EU op de voorgrond te plaatsen	9015/18
Conclusies van de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, over het bevorderen van de gemeenschappelijke waarden van de EU door middel van sport	9016/18
3618e zitting van de Raad van de Europese Unie (Buitenlandse Zaken), gehouden te Brussel op 22 mei 2018	
NIET-WETGEVINGSHANDELINGEN	
HANDELING	DOCUMENT / VERKLARINGEN
<i>Conclusies van de Raad over het speciaal verslag van de Rekenkamer over bijstand voor Myanmar/Birma</i> Conclusies van de Raad over speciaal verslag nr. 4/2018 van de Europese Rekenkamer over EU-bijstand voor Myanmar/Birma	8952/18
<i>Besluit van de Raad in het Gemengd Comité van de EER tot wijziging van Protocol 31 bij de EER-overeenkomst betreffende samenwerking op specifieke gebieden buiten de vier vrijheden (Begrotingsonderdeel "Tenuitvoerlegging en ontwikkeling van de interne markt voor financiële diensten")</i> Besluit (EU) 2018/776 van de Raad van 22 mei 2018 betreffende het namens de Europese Unie in het Gemengd Comité van de EER in te nemen standpunt met betrekking tot de wijziging van Protocol 31 bij de EER-overeenkomst betreffende samenwerking op specifieke gebieden buiten de vier vrijheden (Begrotingsonderdeel 12 02 01: "Tenuitvoerlegging en ontwikkeling van de interne markt voor financiële diensten") (Voor de EER relevante tekst) PB L 131 van 29.5.2018, blz. 12	8187/18

<i>Besluit van de Raad in het Gemengd Comité van de EER betreffende een wijziging van Protocol 31 bij de EER-overeenkomst (De voorbereidende actie van de Unie inzake defensieonderzoek)</i> Besluit (EU) 2018/777 van de Raad van 22 mei 2018 betreffende het namens de Europese Unie in het Gemengd Comité van de EER in te nemen standpunt betreffende de wijziging van Protocol 31 bij de EER-overeenkomst betreffende samenwerking op specifieke gebieden buiten de vier vrijheden (Begrotingslijn 02 04 77 03: "Voorbereidende actie inzake defensieonderzoek") (Voor de EER relevante tekst) PB L 131 van 29.5.2018, blz. 14	8190/18
<i>Besluit van de Raad in het Gemengd Comité van de EER over een wijziging van Protocol 31 bij de EER-overeenkomst betreffende samenwerking op specifieke gebieden buiten de vier vrijheden (Begrotingsonderdeel 04 03 01 03 - Sociale zekerheid)</i> Besluit (EU) 2018/786 van de Raad van 22 mei 2018 betreffende het namens de Europese Unie in het Gemengd Comité van de EER in te nemen standpunt over de wijziging van Protocol 31 bij de EER-overeenkomst betreffende samenwerking op specifieke gebieden buiten de vier vrijheden (Begrotingsonderdeel 04 03 01 03: "Vrij verkeer van werknemers, coördinatie van de socialezekerheidsstelsels en maatregelen ten behoeve van migranten, met inbegrip van migranten uit niet-lidstaten") (Voor de EER relevante tekst) PB L 132 van 30.5.2018, blz. 45	8194/18
<i>Besluit van de Raad in het Gemengd Comité van de EER over een wijziging van bijlage IX (Financiële diensten) bij de EER-overeenkomst (EMIR niveau 2-wetgeving)</i> Besluit (EU) 2018/817 van de Raad van 22 mei 2018 betreffende het namens de Europese Unie in het Gemengd Comité van de EER in te nemen standpunt over de wijziging van bijlage IX (Financiële diensten) bij de EER-overeenkomst (EMIR niveau 2-wetgeving) PB L 137 van 4.6.2018, blz. 7	7438/18
Conclusies van de Raad over energie en ontwikkeling	8954/18

<i>Conclusies over investeren in duurzame ontwikkeling en het jaarverslag 2018 over de EU-doelstellingen inzake ontwikkelingshulp</i> Conclusies van de Raad over "Investeren in duurzame ontwikkeling" en jaarverslag 2018 aan de Europese Raad over de EU-doelstellingen inzake ontwikkelingshulp	8959/18
<i>Conclusies over het jaarverslag over de EU-instrumenten voor de financiering van externe maatregelen</i> Conclusies van de Raad over het jaarverslag over de tenuitvoerlegging van de instrumenten van de Europese Unie voor de financiering van externe maatregelen in 2016	8960/18
<i>Betrekkingen met Mexico - Toetreding van Kroatië en voorlopige toepassing van het derde aanvullend protocol bij de Overeenkomst inzake economisch partnerschap, politieke coördinatie en samenwerking tussen de EU en Mexico</i> Besluit van de Raad betreffende de ondertekening, namens de Europese Unie en haar lidstaten, en de voorlopige toepassing van het derde aanvullend protocol bij de Overeenkomst inzake economisch partnerschap, politieke coördinatie en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Verenigde Mexicaanse Staten, anderzijds, om rekening te houden met de toetreding van de Republiek Kroatië tot de Europese Unie	15380/17
<i>Betrekkingen met Mexico - Toetreding van Kroatië en voorlopige toepassing van het derde aanvullend protocol bij de Overeenkomst inzake economisch partnerschap, politieke coördinatie en samenwerking tussen de EU en Mexico</i> Besluit van de Raad betreffende de sluiting, namens de Europese Unie en haar lidstaten, van het derde aanvullend protocol bij de Overeenkomst inzake economisch partnerschap, politieke coördinatie en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Verenigde Mexicaanse Staten, anderzijds, om rekening te houden met de toetreding van de Republiek Kroatië tot de Europese Unie	15383/17

<i>Besluit van de Raad over het in de Gezamenlijke Raad EU-Mexico die is opgericht in het kader van de Overeenkomst inzake economisch partnerschap, politieke coördinatie en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten en de Verenigde Mexicaanse Staten in te nemen standpunt om rekening te houden met de toetreding van de Republiek Kroatië tot de Europese Unie</i> Besluit van de Raad betreffende het namens de Europese Unie in de Gezamenlijke Raad EU-Mexico die is opgericht in het kader van de Overeenkomst inzake economisch partnerschap, politieke coördinatie en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Verenigde Mexicaanse Staten, anderzijds, in te nemen standpunt, met betrekking tot de wijziging van Besluiten nr. 2/2000 en nr. 2/2001 van de Gezamenlijke Raad om rekening te houden met de toetreding van de Republiek Kroatië tot de Europese Unie	15376/17
<i>Onderhandelingen over vrijhandelsovereenkomsten met Australië en Nieuw-Zeeland</i> Besluit van de Raad houdende machtiging tot het openen van onderhandelingen over een vrijhandelsovereenkomst met Australië	7663/18
<i>Onderhandelingen over vrijhandelsovereenkomsten met Australië en Nieuw-Zeeland</i> Besluit van de Raad houdende machtiging tot het openen van onderhandelingen over een vrijhandelsovereenkomst met Nieuw-Zeeland	7661/18
Conclusies van de Raad over de onderhandelingen over en de sluiting van handelsovereenkomsten van de EU	9120/18

3619e zitting van de Raad van de Europese Unie (Economische en Financiële Zaken), gehouden te Brussel op 25 mei 2018**WETGEVINGSHANDELINGEN**

HANDELING	DOCUMENT	STEMREGEL	STEMMEN
<i>Wijziging van Richtlijn 2011/16/EU wat betreft de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot meldingsplichtige grensoverschrijdende belastingconstructies</i> Richtlijn (EU) 2018/822 van de Raad van 25 mei 2018 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU wat betreft verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen op belastinggebied met betrekking tot meldingsplichtige grensoverschrijdende constructies PB L 139 van 5.6.2018, blz. 1	7160/18	Eenparigheid van stemmen	Alle lidstaten voor

Verklaring van de Raad

Met het oog op een adequaat gelijk speelveld bij de doeltreffende uitwisseling van inlichtingen, alsook met het oog op volledige transparantie ten aanzien van regelingen ter omzeiling van de gezamenlijke rapportagestandaard (Common Reporting Standard (CRS)), betuigt de Raad zijn krachtige politieke steun aan actie op internationaal niveau voor algemene uitvoering van de regels voor verplichte openbaarmaking teneinde constructies ter omzeiling van de CRS en ondoorzichtige structuren tegen te gaan.

Verklaring van Duitsland

Naar het oordeel van de Bondsrepubliek Duitsland geldt het nationaal wettelijk verschoningsrecht in Duitsland ook voor auditors, belastingadviseurs en registeraccountants, op eendere wijze als voor advocaten.

NIET-WETGEVINGSHANDELINGEN	
HANDELING	DOCUMENT / VERKLARINGEN
<i>Btw-afwijking Hongarije voor levering van goederen en diensten</i> Uitvoeringsbesluit (EU) 2018/789 van de Raad van 25 mei 2018 waarbij Hongarije wordt gemachtigd een bijzondere maatregel toe te passen die afwijkt van artikel 193 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde PB L 134 van 31.5.2018, blz. 10	8045/18
<i>Conclusies over het verslag van de Rekenkamer over Griekenland</i> Conclusies van de Raad over speciaal verslag nr. 17/2017 van de Europese Rekenkamer: "Het optreden van de Commissie in de financiële crisis in Griekenland"	8665/18
<i>Conclusies over goed bestuur in belastingzaken voor overeenkomsten met derde landen</i> Conclusies van de Raad over de EU-standaardbepaling inzake goed bestuur in belastingzaken voor overeenkomsten met derde landen	9294/18
<i>Europees Semester 2018</i> Conclusies van de Raad over de diepgaande evaluaties voor 2018 en de uitvoering van de land-specifieke aanbevelingen voor 2017	9354/18
Verklaring van Hongarije Hongarije is van oordeel dat in de conclusies van de Raad over de diepgaande evaluaties en de uitvoering van de landspecifieke aanbevelingen voor 2017 rekening moet worden gehouden met het resultaat van de besprekingen van de Europese Raad van december 2017 en maart 2018 over de sociale dimensie van de EU. Aangezien de Europese Raad op beide bijeenkomsten geen overeenstemming bereikte over de integratie van de Europese pijler van sociale rechten in het Europees Semester, kan Hongarije geen CONCLUSIE aanvaarden WAARIN WORDT OPGEMERKT dat de Commissie de Europese pijler van sociale rechten in de landenverslagen heeft geïntegreerd. Hongarije gaat dan ook niet akkoord met de formulering van punt 17 van de conclusies van de Raad en onthoudt zich bij de aanneming ervan.	
Conclusies van de Raad over de houdbaarheid van de overheidsfinanciën in het licht van de vergrijzing	9356/18

3620e zitting van de Raad (Concurrentievermogen (Interne Markt, Industrie, Onderzoek en Ruimtevaart)), gehouden te Brussel op 28 en 29 mei 2018

NIET-WETGEVINGSHANDELINGEN

HANDELING	DOCUMENT / VERKLARINGEN
<i>Besluit van de Raad betreffende de sluiting van de Overeenkomst inzake wetenschappelijke en technologische samenwerking met de Republiek Libanon betreffende het partnerschap voor onderzoek en innovatie in het Middellandse Zeegebied (Prima-initiatief)</i> Besluit (EU) 2018/826 van de Raad van 28 mei 2018 betreffende de sluiting van de Overeenkomst inzake wetenschappelijke en technologische samenwerking tussen de Europese Unie en de Republiek Libanon, waarin de voorwaarden voor de deelname van de Republiek Libanon aan het partnerschap voor onderzoek en innovatie in het Middellandse Zeegebied (het Prima-initiatief) worden vastgesteld PB L 140 van 6.6.2018, blz. 1	11967/17
<i>Besluit van de Raad inzake het EU-standpunt voor het Gemengd Veterinair Comité EU-Zwitserland</i> Besluit van de Raad betreffende het namens de Europese Unie in het bij de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de handel in landbouwproducten opgerichte Gemengd Veterinair Comité in te nemen standpunt over Besluit nr. 1/2017 tot wijziging van bijlage 11, aanhangsel 6, bij de overeenkomst	14048/17

<i>Uitvoeringsbesluit van de Raad tot het opleggen van een boete aan Oostenrijk</i> Uitvoeringsbesluit (EU) 2018/818 van de Raad van 28 mei 2018 tot het opleggen van een boete aan Oostenrijk wegens manipulatie van gegevens over schulden in de deelstaat Salzburg PB L 137 van 4.6.2018, blz. 23	9140/17
Verklaring van de Commissie De betrouwbaarheid van de gegevens over het overheidstekort en de overheidsschuld van de lidstaten is van essentieel belang voor een gezond economisch bestuur van de Unie, zoals erkend door de vaststelling van Verordening (EU) nr. 1173/2011. Bij het opleggen van een geldboete moet het beginsel van gelijke behandeling ten opzichte van eerdere zaken worden geëerbiedigd. De Commissie stelt het op prijs dat de Raad noch de exclusieve bevoegdheid van de Commissie om de onderzoeken te verrichten, noch de door de Commissie vastgestelde feiten betwist, maar betreurt de omstandigheden waaronder de Raad de boete heeft verlaagd. De Commissie is niet van mening dat de "moeilijkheden als gevolg van de complexiteit van de feiten" een relevante rechtvaardiging zijn om de geldboete te verlagen, en dit geldt zowel voor dit geval als voor mogelijke toekomstige gevallen.	
Conclusies van de Raad over de Europese openwetenschapscloud (EOSC)	9291/18
Conclusies van de Raad, getiteld "Kenniscirculatie in de EU versnellen"	9507/18

3621e zitting van de Raad van de Europese Unie (Buitenlandse Zaken), gehouden te Brussel op 28 mei 2018**NIET-WETGEVINGSHANDELINGEN**

HANDELING	DOCUMENT / VERKLARINGEN
<i>Beperkende maatregelen Syrië - evaluatie - Besluit en uitvoeringsverordening</i> Besluit (GBVB) 2018/778 van de Raad van 28 mei 2018 houdende wijziging van Besluit 2013/255/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië PB L 131 van 29.5.2018, blz. 16	8200/18
<i>Beperkende maatregelen Syrië - evaluatie - Besluit en uitvoeringsverordening</i> Uitvoeringsverordening (EU) 2018/774 van de Raad van 28 mei 2018 tot uitvoering van Verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië PB L 131 van 29.5.2018, blz. 1	8201/18
Conclusies van de Raad over versterkte samenwerking op veiligheidsgebied van de EU in en met Azië	8941/18
<i>Conclusies van de Raad over verkiezingswaarnemingsmissies – er zijn inspanningen geleverd om follow-up te geven aan de aanbevelingen, maar de monitoring moet beter (speciaal verslag nr. 22/2017 van de Rekenkamer)</i> Conclusies van de Raad over speciaal verslag nr. 22/2017 van de Europese Rekenkamer: "Verkiezingswaarnemingsmissies – er zijn inspanningen geleverd om follow-up te geven aan de aanbevelingen, maar de monitoring moet beter"	9121/18
<i>Conclusies over een EU-standpunt inzake de bestrijding van de illegale handel in handvuurwapens en lichte wapens (SALW)</i> Conclusies van de Raad over een EU-standpunt inzake de bestrijding van de illegale handel in handvuurwapens en lichte wapens met het oog op de Derde Conferentie ter toetsing van de uitvoering van het VN-actieprogramma inzake SALW (New York, 18-29 juni 2018)	8978/18
Conclusies van de Raad over het versterken van het civiele GVDB	9288/18
Conclusies van de Raad over Venezuela	9167/18

Vaststelling van wetgevingshandelingen na de tweede lezing door het Europees Parlement (Straatsburg, 28 tot en met 31 mei 2018)

WETGEVINGSHANDELINGEN			
HANDELING	DOCUMENT	STEMREGEL	STEMMEN
Verordening (EU) 2018/825 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van Verordening (EU) 2016/1036 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie en Verordening (EU) 2016/1037 betreffende bescherming tegen invoer met subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie PB L 143 van 7.6.2018, blz. 1	24/18 (9475/18)	Niet van toepassing	Niet van toepassing